

கூத்துரங்கம்

KOOTHARANGAM

விலை
ரூபா 20

அளிக்கை - 11

உயிக்கு
ஏன்
அந்தெப்
பெயர் ?

- கலைஞர்

ஆற்றுப்படந்தல்
பணியில்

அரங்கத்திற்றன்கள்

எந்த ஒரு கனவகஞம்
உயிரோட்டம்
கொடுப்பநு சினச!

தொழக
ஊல்ல....
வறகதான்
பொரிது!

கலைஞர் தமிழன்
தலைந்மர்த்திய
நடக்கங்கள்!

கூத்தரங்கம்

KOOTHARANGAM

ஆரம்பம் - மார்ச் - 2004

ஜினவரி 2006 அளிக்கை 11

திறந்த**மனமொன்று
வேண்டும்****ஆசிரியர் குழு:**தே.கேவானந்த
அ.விஜயநாதன்**வளவாளர்:**

க.இ.கமலநாதன்

வடிவமைப்பு:

தே.பி.ரேம்

கணினித் தட்டச்சு:

ந.கஜித்தா

நீர்வாகம்:

பு.நஜனி

வெளியீடு:**செயற்திறன் அரங்க இயக்கம்**
Active Theatre Movement

தொ.பே.: 0777 286220

e.mail :koot04@yahoo.com

தொடர்புகளுக்கு:அருளகம், ஷுடியாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.**Contact:**Arulaham, Adiyapatham road,
Thirunelveli, Jaffna, Sri Lanka.**சிறுவர்
அரங்குக்கான****கருத்தரங்கு**

'வளரும்பயிருக்கு முளையில் உதவும் சிறுவர் அரங்கு' என்ற தொனிப்பொருளில் 12.04.2006 புதன் கிழமை அன்று தென்மராட்சி வலய

பாடசாலைகளாச் சேர்ந்த சமார் 100 ஆசிரியர்களுக்கு கருத்தரங்கு சிறுவர் அரங்கு தொடர்பான கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலியை தலைமை இடமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்ற செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் என்ற நாடக நிறுவன மானது இக் கருத்தரங்கை நடத்தியது. யா/சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில்

நிகழ்த்துக் கலைகள், கண்வழிப்பட்டவையும், செவிவழிப்பட்டவையுமே, இவற்றுள் ஒன்றான நாடகக்கலை பாத்திரங்களின் மொழியின் துணையாலும், வார்த்தைகள் அற்ற உடல் மொழியாலும் பிற நிகழ்த்துக் கலைகளில் இருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் கொள்கின்றது.

ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்துள் ஓவைரூ பாத்திரமும் உறங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. தேவைப்படும் குண வியல்புக்கு அவன் சிற்தனை உருவகம் கொடுக்கும்போது உடல் மொழியாலும், வார்த்தைகளாலும் நடிப்பு உருவகம் பெறுகின்றது. இவ்விதம் உள்ளத்துள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நடிப்பினை வெளியே கொண்டு வந்த அனுபவம்!.... 1965ம் ஆண்டு வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் நூன் சிறை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் போது ஏற்பட்டு சமூகத்தில் இருந்து புறந்தள்ளப்பட்ட கைதிகளுக்கு நாடகம் பயிற்றுவிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது முறைகளுக்கும் மொட்டாக தலைக்

கும் முடிச்சுப் போடமுடியாது. இவர்களுக்கேன் நடிப்பும் நாடகமும் என்னள் சிலர். ஆனால் என் மனம் சேரவில்லை; முயற்சித்தேன். அவர்கள் உள்ளத்துள், இறங்கிய அல்லேனா, கல்லூக் குள்ளும் ஈருமிருப்பதைக் கண்டேன் அன்பால் அவர்கள் உள்ளிருந்த நடிப்பை வெளியே கொண்டு வந்தேன். வெற்றியும் பெற்றேன். 1973ல் யாழ். சிறைக் கைதிகளுடனும் இத்தகையதொரு அனுபவம் கிடைத்தது. நடிப்பால் பல உள்ளங்களை வென்றேன். யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும், குருநகர் கலை அரங்கு, அரியாலை சனசமூக நிலையம் என்பவற்றிலெல்லாம் கைதிகள் நடிக்கும்போது அவர்களுடைய புற வாழ்வைப்பற்றி சிற்றிக்கவில்லை, நடிப்பிற்கே முன்னுரிமை கொடுத்து மகிழ்ந்தனர் மக்கள் நடிப்பால் உந்தப்பட ஒரு கலைஞர் பலரது கணக்குள் அகப்படுவனாக இருக்கின்றான். தன்னை எந்தேரும் அழகுபடுத்திக் கொள்கின்றான். அழகியற் கலையும் அவனில் குடுகொள்கின்றது. நடிப்பால் நல்ல மனிதர்களை, நல்ல கலைஞர்களை, நல்ல சமூகத்தை இனங்கானக் கூடியதாக உள்ளது.

பலரது பார்வையால் கிரகிக்கப்படும் நடிகள் வாழ்க்கையில் தவறிமூச்சும் சந்தர்ப்பம் மிகவும் அரிதாகிவிடுகின்றது. நடிப்பு அவனுக்கு அரணாக அமைந்து விடுவதால் அந்த நடிப்பு அவனை வரலாறுக்கி வாழ வைக்கின்றது நடிப்பால் உயர்வினைக் கண்ட கலைஞர்கள் பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் சர்வகலாசாலை மாணவர்கள் வரை ஆய்வு நடத்தி எதிர்கால சந்ததிக்கு கையளிப்பதற்கு பதிவாக்கம் செய்கின்றனர்.

நடிப்பை தன் வாழ்வில் இலச்சியாகக் கொண்டவன், சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டவனாக வாழ்கின்றான். இவனால் ஒரு சமுதாயத்தை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு வரமுடியும். தான் கற்ற கலையை மற்றுவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும்போதே ஆத்ம திருப்தி அடைகின்றான். தனக்குக் கலையை உட்டிய உயர்ந்த உள்ளங்களை குருபக்தி யோடு மதித்து இன்னும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டியவை ஏராளமென எண்ணி வாழும் போது, அந்த நடிப்பால் சிறந்த நடிகளென்று மகுடம் குட்ப்பாவிட்டாலும் சமுதாயத் தில் ஒரு நல்ல மனிதாக, நல்ல பிரஜையாக வாழ அந்த நடிப்பு அவனை உயர்த்தும் பலரை உயர்த்தியுள்ளதனை இன்று நாம் கண்கடாக காண்கிறோம்.

கலாழுஷணம்

G.P. Perumal

காலை 9.30 தொடக்கம் மாலை 4.30 மணி வரை கருத்தரங்கு நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந் நிகழ்விற்கு தென்மராட்சிக் கல்வி வலய் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். இவரே அறிமுகவரையும் நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து சிறப்புரையினை சாவகச்சேரி கல்வி வலய கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி அ.வேதநாயகம் நிகழ்த்தினார். அத்துடன், சமூத்து தமிழ் நாடக உலகின் தந்தை கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் கருத்தரையும் இடம்பெற்றது. இதில் 'சிறுவர் (13ஆம் பக்கம் செல்லுங்கள்)

பணிதீர்க்கும் பணியில் எடுத்துரைப்பு முறைகள்

- நா.நவாஜ்

வாழ்க்கை என்பது பிரமிப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் கொண்டமைந்த ஒரு பாதை. அதில் பயணம் செய்யும் நாம் சகடக் கால் போலவோ அன்றித் தொடர்ச்சியாகவோ பிரமிப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் சந்திக்க நேரிடு கின்றது. இதைப் புரிந்துகொண்டு - ஏற்றுக் கொண்டு வாழ் வதுதான் வாழ்கை.

பிரமிப்புக்கள் - சந்தோஷங்கள் ஏற்படு கின்றபோது வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை யுடன் கூடிய பிழிப்பும் நேரான எண்ண மும் ஏற்பட வாழ்க்கை இனிக்கிறது. மாறாகப் பிரச்சினைகளும் துன்பங்களும் ஏற்பட வாழ்வில் நம்பிக்கையின்மையும், எதிரான எண்ணாங்களும் ஏற்பட்டு நாம் சோர்ந்து போகின்றோம். எனினும் மன உறுதியாலோ அன்றி மற்றவர் உதவியாலோ எம்மை மீனக் கட்டி எழுப்பி வாழ்க்கைப் பாதையில் தொடர்ந்து பயணிக்கின்றோம். இருப்பினும் வாழ்க்கையில் நடக்கும் சில சம்பவங்கள் எம்மில் உடல் ரீதியான தாக்கத்தையும் உள்ளியான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. வாழ்க்கை முழுவதும் நமக்கு ஏற்படும் பாதிப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் இந்த இரு பிரிவிற்குள்ளும் அடக்கிவிடலாம். இவை இருபிரிவாக இருந்தாலும் தமக்குள் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்ட வையாக விளங்குகின்றன. உடல்ரீதி யாக ஏற்படும் நோய் நிலைமையோ,

குறைபாடோ ஒருவரை உளர்தியாக ஏம் பாதிப்படையைச் செய்யும் அதுபோல் கசப்பான சம்பவங்களால் உள்தில் ஏற்படும் உணர்வுச் சிக்கல்கள் உடலை வும் பாதிப்புக்களைத் - தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. உளவியலாளர் இதனை ‘மெய்ப்பாட்டு நோய்கள்’ என்றார்.

உடல்ரீதியான நோய் நிலைமைகளை

- பிரச்சினைகளைக் குணமாக்க நாம் மேற்கொள்ளும் அனுகுமுறைகளை மேற்படி மெய்ப்பாடுகளை - உளப்பிரச்சினைகளை மாற்றுவதற்குரிய வழி முறையாகக் கொள்ள முடியாது. அவற்றிற்கு உளவியல் சார்ந்த அனுகுமுறைகளே சிறந்த பலனைத் தருபவையாக அமையும். பலதுப்பட்ட உளவியல்சார் அனுகுமுறைகளுக்குள் ‘எடுத்துரைக்கும் முறைமையை’ (தமக்கு ஏற்பட்ட கசப்பான சம்பவத்தை வெளிப்படுத்திக் கதைக்கக் கதைக்கக், சம்பவங்களோடு தேங்கி பிருந்த உணர்வு வெள்ளும் மெல்ல மெல்ல வழந்து போகும் உணர்வு வெள்ளாம் வடிய கசப்பான சம்பவங்கள் ஈரம் உலர்ந்த வெண்பஞ்சு போல் மென்மையாய்க் கனமற்றதாய் மாறும். நாளாடைவில் வறுத்த வித்துப்போல் மீண்டும் முளை பிடாத் தன்மை பெறும். எந்தவித கபடமுமின்றி எடுத்துக் கூறக் கூடிய நல்ல ஒரு கதையாய் - அனுபவமாய் அது எம்மோடு இருக்கும்.

வாழ்வில் நிகழும் கசப்பான சம்பவங்களை, உணர்வைகளை, செவிமூப்பதற்கு ஆட்கள் இன்மை, மற்றவர்களில் நம் பிக்கையின்மை, நடந்ததைத் திரும்பத் திரும்பக் கதைப்பதால் என்ன பிரியோசனம் ஏற்படப் போகிறது என்ற மனப்பாங்கு, சம்பவத்தைப் பிரச்சினையை மீன் நினைப்பதற்கு அஞ்சி ஒதுக்குதல் போன்ற காரணங்களால் அறநிறை எடுத்துரைக்காது - வெளிப்படுத்தாது மனத்தின் உள்ளே போட்டுப் பூட்டி வைத்திருப்பதால் அவை மனத்தின் தாங்குதிற்னுக்கு அப்பாற்படும்போதும் இயற்கையாகவோ அல்லது செயற்கையாகவோ ஏற்படும் பாரிய நெருக்கடீகளை எதிரொக்கையில் பிரடிப்பட்ட மனவடு போன்ற உளவியல்சார் பிரச்சினைகள் எம்மில் தோற்றம் பெற்றுத் துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

இத்தகையவர்களுக்கு ஆதரவான குழலை ஏற்படுத்தி நம்பிக்கை அடிப்படையிலான உறவைக் கட்டியெழுப்பி கசப்பான சம்பவங்களை எடுத்துரைப்பதால் ஏற்படும் நன்மையினையும் எடுத்துரைக்கும்போது ஏற்படும் சிக்கல்களையும் உளக் கல்வியுட்டல் மூலம் விளக்கி அவர்கள் அனுபவித்த கசப்பான சம்பவத்தை - பிரச்சினையை எடுத்துரைக்கத் தூண்டலாம்.

உணர்வுகளோடு பின்னிப்பினைந்த சம்பவங்களால் மூடுண்டு, செல்வதற்கு முடியாது என விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கடினமான பாதை வழியே அவர்களை ஆறுதலாகவும் அவதான மாகவும் அழைத்துச் சென்று அங்கு கிடக்கும் சம்பவங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்திக் கதைக்கக் கதைக்கக், சம்பவங்களோடு தேங்கி பிருந்த உணர்வு வெள்ளும் மெல்ல மெல்ல வழந்து போகும் உணர்வு வெள்ளாம் வடிய கசப்பான சம்பவங்கள் ஈரம் உலர்ந்த வெண்பஞ்சு போல் மென்மையாய்க் கனமற்றதாய் மாறும். நாளாடைவில் வறுத்த வித்துப்போல் மீண்டும் முளை பிடாத் தன்மை பெறும். எந்தவித கபடமுமின்றி எடுத்துக் கூறக் கூடிய நல்ல ஒரு கதையாய் - அனுபவமாய் அது எம்மோடு இருக்கும்.

இத்தகைய சிகிச்சையை செய்வதற்கு ‘நீங்கள் உளவளத்துணை நாடி வருபவர்களுக்கு கடினமான உளவியல் சிகிச்சை முறைகளைப் பாவிப்பதிலும் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கதைகளை நன்கு செவிமூப்பதே அவர்களின் வருத்தத்தில் பாதியைக் குறைத்து விடும்’ என்று தனக்கீழ் பனிபுரியும் உளவளத்துணையாளர்களுக்கு பேராசிரியர் தயா சோமசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லும் கூற்றை மனங்கொள்வதே முதற்படியாகும்.

நம்பிக்கை தரும் நாடகப் போட்டிகள்!

யாழ்ப்பானம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி வருந்தோறும் நாடாத்தி வந்த அழகெழல் போட்டிகள் இவ்வருடமும் நடைபெற்றன. போட்டிகளில் அபிநியப் பாடல், குழு இசை, குழு நடனம், சிறுவர் நாடகம், தனிநடிப்பு போன்ற நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

சிறுவர் நாடகப் போட்டிகளில் 14 பாடசாலைகளும், தனி நடிப்பு போட்டியில் பாடசாலைகளில் இருந்து இரண்டுபேர் என்ற ரீதியில் 28 மாணவர்களும் கலந்துகொண்டனர். வலி காமத்தில் இருந்து பண்டத்துறியும் இந்துக்கல்லூரியியும் யாழ்ப்ப பாணத்தில் இருந்து இந்து மகளீர் ஆரம்பப் பாடசாலையும், தென்மார்ட்சியில் இருந்து கைதடி முத்துக்குமாரஶாமி மகா வித்தியாலயமும் சிறுவர் நாடகப் போட்டிகளின் முடிவில் வெற்றி பெற்றன. தனிநடிப்புப் போட்டியில் யா/யுனியன் கல்லூரி (தெல்லிப்பளை) மாணவன் பா.கிறுதீப் 1ம் இடத்தினையும், யா/மானிப்பாப் இந்துக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவன் க.தீபன்ராஜ், யா/ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி யைச் சேர்ந்த நி.பிறேம், நிசாந்தன் ஆகியோர் 2ம் இடத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

சிறுவர் நாடகங்களில் சிறுவர்கள் சந்தோஷமாக விரும்பி

பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கின்ற தன்மையைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பார்ப்பவர்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு சிறுவர்கள் தமது திறமையை வெளிக்காட்டிய விதம் வரவேற்கக் கூடியதாக இருந்தது. இருப்பினும், காட்சிப்படுத்தல்கள், மேடைப்பயன்யாடு, பாத்திர அசைவுகள், கதைசொல்லும் முறைகள், கதைத் தெரிவுப் போன்ற சில கவனிக்க வேண்டிய விடயங்களும் இருந்துகொண்டேதான் உள்ளன.

கூடுதலான கதைகள் அழிய்பேரலையை மையமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. புதிய கல்விச்சீ திருத்தத்தின் சிறுவர் அரங்க பண்புகளுக்கு முரணான கதை உருவாக்கங்களையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

சிறுவர், நாடகத் தயாரிப்புக்களில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள் மேலும் ஆர்வத்துடனும் அக்கறையிடுனும் ஈடுபடும் பட்சத்தில் வளர்ந்து வரும் சிறுந்ததொரு சிறுவர் அரங்கத்தினை நாம் தரிசிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

தனி நடிப்புக்களில் 28 மாணவர்கள் கலந்துகொண்டனர். ஒரு பாடசாலையில் இருந்து இரண்டுபேர் பங்குபற்றலாம் என்ற வரையறைக்குள் 14 பாடசாலைகளில் இருந்து 28

(14ஆம் பக்கத்திற்குச் செல்லுங்கள்)

ஆஜானுபாகுவான உடல்,
நீண்டு வளர்ந்த தலைமுடி கொஞ்
சமாய் இருக்கும் குஞ்சுத் தாடி.
கவர்ந்திமுக்கும் கண்கள் என்று அச்ச
அசப்பில் தென்னிந்திய சினிமாக் கதா
நாயகனுக்கான தோற்றுத்துடன் இருக்
கிறார் சக ரமணன். ஸழத்தில் பிறந்தவரா
னாலும் இப்போது அவர் சவில் வாசி.
அங்கு சென்ற பின்னரும் நாடகம் மீதிருந்த
ஆர்வம் காரணமாக அதங்காக அங்கும் உழைத்
திருக்கிறார். பல நாடகங்களில் நடித்திருக்
கிறார்; சிலவற்றை எழுதி இயக்கியும் இருக்கிறார்.
ஒரங்க நாடகங்களை ஜோப்பிய நாடுகளிலும் அரங்கேற்றியிருக்கிறார்.

சுத்தியானாதன் ரமணதால் இதுதான் அவரது முழுப் பெயர். சவிலில் தமிழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பித்ததில் இவருக்கும் பங்குண்டு. அண்மையில் இவர் யாழ்ப்பானம் வந்திருந்தார். சவிலில் தமிழ் நாடகங்களின் இடம் பற்றியும், நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் தோற்றும் பற்றியும் மேலும் பல விடயங்கள் பற்றியும் ஓர் இரவு நேரத்தில் ‘சுத்தரங்காக்துடன் மனம் விட்டுப் பேசினார். அவரது உரையாடலில் இருந்து.....

? உங்கள் நாடக ஈடுபாடு பற்றிச் சொல் வுங்கள்?

! சிறுவயதிலிருந்தே நாடகத்தில் ஈடுபாடு பாடசாலைகளில் நடித்த அனுமதுமுண்டு வட்டாரங்களில் போடப்பட்ட நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளன. பின் நாடகத்தில் அதிகம் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

? புலம் பெயர்ந்து சென்றதன் பின்னர் நாடகத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்று எப்படித் தோன்றி யது?

! புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் தேசியத்திலும் விடுதலைப் போராட்திலிரும் முனைப்புடன் செயற்படுகின்றனர். அதனால் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் இந்த விடயங்களே முக்கியத் துவப்படுத்தப்படுகின்றன. அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அவை பற்றி எதுவும் பேசப்படவில்லை. அந்த நிலையில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள தமிழர்களுக்காக எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று யோசித் தோம். அப்படித்தான் 1994 இல் சவிலில் ஒரு நாடகமன்றத்தை உருவாக்கி ணோம். அந்த மன்றத்தின் ஊடாக அந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பேசும் நாடகங்களைச் செய்தோம்.

“கேவலம்கெட்ட தமிழன் குளிக்கும் இந்த இடத்தில் நானும் நீந்தவதா?” - என்று சவில் மாணவன் ஒருவன் கேட்டதாக அப்போது பிரபலமாகப் பேசப்பட்ட விடயத்தை முதன்மைப்படுத்தி நாடகத்தை நாம் நகர்த்தி தீணாம். அது பிப்ரும் தாக்கத்தை அங்கு ஏற்படுத்தி யது.

நாடக மன்றத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்பாக வும் சவிலில் நான் சில நாடக மன்றத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்பாக வும் சவிலில் நான் சில

ஷவிலீஸ் தமிழன்

தலைவர்நிதி சுத்தியு

நாடகங்கள்!

முக்கிய நாடகங்களில் வேலை செய்துள்ளேன். அந்த நாட்மற்குச் சென்றபோது எனக்கு 17 யைது. வயதுக்கு வராதோர் என்ற அடிப்படையில் அதற்கான தனி முகாம் ஒன்றில் என்னைத் தடுத்து வைத்திருந்தனர். அந்த முகாம் வாழ்க்கையின் போது, அந்த நாட்டு மக்களுக்கு தமிழர்களைப் பற்றி விளக்கக்கூடிய - அவர்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறக்கூடிய - சுந்தரப்பம் நாடகத்தின் ஊடாக எனக்குக் கிடைத்தது. நான் தொடர்ந்தும் நாடகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு அதுவும் தாண்டுதலாக இருந்தது.

? என்ன நாடகம் போடவர்கள்?

! அந்த முகாமில் நான் உட்பட ஈடுபாடு இருந்தோம். அனைவரும் ஈழத் தமிழர்கள். அங்கு எமக்கு சமுகச் சிக்கல் கள் எழுந்தன. சவில் பாடசாலைகளிலேயே நாழும் கல்வி கற்க வேண்டியிருந்தது. அங்கே அந்த நாட்டுப் பின்னைகளுக்கும் எமக்கும் இடையே நீண்ட இடைவெளி நிலவியது. அதனை எப்படி நிவரித்திப்பது? நாங்களும் மலிதர்கள் தான் என்பதை அவர்களுக்கு எப்படிப் புரிய வைப்பது? என்ன போன்ற கேள்விகள் எமக்கு எழுந்தன. அதற்கு நாடகம்தான் ஒரே வழி எனத் தீர்மானித்தோம். பின்னர் அதனைச் செயற்படுத்தினோம்.

பின்னர் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அந்த வட்டாரத்தில் ‘சௌ’ என்ற ஒரு நாடகத்தைச் செய்தோம். ‘வணக்கம்’ என்பது அதன் தமிழ் அர்த்தம். தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் அந்த நாடகத்தில் நான் பங்கேற்கவில்லை. எனினும் ஏனைய உதவி

சுந்தரத்துப் பேசியவர்

இலக்கியா

களைச் செய்து கொடுத்தேன். முகாமில்தான் முதலில் அந்த நாடகத்தை மேட்டையேற்றினோம். அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த சவில் மக்கள், குறிப்பாக மாணவர்களின் பெற்றோர் அதனைப் பார்வையிட்டனர். அந்த நாடகம் பெரிதும் வரவேற்பு பற்றியது. அதனால் அதனைப் பதிவுசெய்து ஒளிபரப்பு வதற்கு சவில் தேசிய தொலைக்காட்சி முன்வந்தது. இது ஒரு கிடைத்தற்காரிய வாய்ப்பு. அந்த நாடகம் சவில் மற்றும் தமிழ் மொழிகளை உள்ளடக்கியது.

அந்த நாடகம் பாடசாலை மாணவர்கள் இடையிலான பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு தமிழர்களை அடையா எப்படுத்த முயன்றது. நீச்சல் தடாகம் ஒன்றில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தில் “கேவலம்கெட்ட தமிழன் குளிக்கும் இந்த இடத்தில் நானும் நீந்தவதா?” - என்று சவில் மாணவன் ஒருவன் கேட்டதாக அப்போது பிரபலமாகப் பேசப்பட்ட விட

யத்தை முதன்மைப்படுத்தி நாடகத்தை நாம் நகர்த்தினோம். அது பெரும் தூக்கத்தை அங்கு ஏற்படுத்தியது. அங்கு தமிழர் களின் பிரச்சினையை நிவர்த்தி செய்ய இந்த நாடகம் பெரிதும் உதவியது. இது 1990இல் இடம்பெற்றது.

? அதைவிட வேறு முயற்சிகள் எவ்றிலாவது ஈடுபட்டார்களா?

! 1994இல் வானில் கலைக்குழு என்ற ஒரு நாடக மன்றத்தை நாங்கள் பலர் சேர்த்து உருவாக்கினோம். 1995இல் அந்த மன்றம் மூலமாக ‘சீர்கேடுகள்’ என்ற நாடகத்தைப் போட்டோம். அது சவிலில் தமிழ் மக்களின் சீர்கேடுகள் பற்றிப் பேசியது. அதனை நானே எழுதி நெறியாள்கை செய்தேன். சபா நாடகங்கள் என்ற ரீதியில்தான் எமது நாடகப் பயணம் ஆரம்பமானது. ஆனால், பிரபலம் அடைய அடைய எமது நாடகங்களின் போக்கில் நாம் நவீனத்தைத் தேடாரும்பித்தோம். அதன் பின்தான் எமது நாடகங்கள் கல்வி மாண்கள், கற்றறிந்தவர்கள் மத்தியில் கவனத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் உட்பட்டது.

? சவில் தமிழ் நாடகக் கல்லூரி என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி ஏற்பட்டது?

! நாடகத்தால் பரவலான கவனத்திற்கு உட்பட்ட எமக்கு அப்போதுதான் அதனை முறையாகக் கற்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகின்றது. அதன் பின்னர் சவிலில் இயங்கி வந்த நாடகக் குழுக்கள் அனைத்தையும் சேர்த்தும் அன்றன் பொன்ராசா போன்றவர்களுடன் இணைந்தும் பலத்த பாடுகளின் மத்தியில் ‘சவில் தமிழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரி’ என்ற ஒன்றை உருவாக்கினோம்.

வேலைப் பஞ்சுக்கு மத்தியிலும் ஒரு வருடத்தில் 500 மணித்தியாலங்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒதுக்கி முதலில் பரீட்சார்த்தமாகக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தோம். சனி, ஞாயிறு தினங்களிலும் விடுமுறை தினங்களிலுமே இந்தக் கற்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

? கல்லூரியை உருவாக்கும் பணியில் நீங்களே முன்னின்று உழைத்தீர்களா?

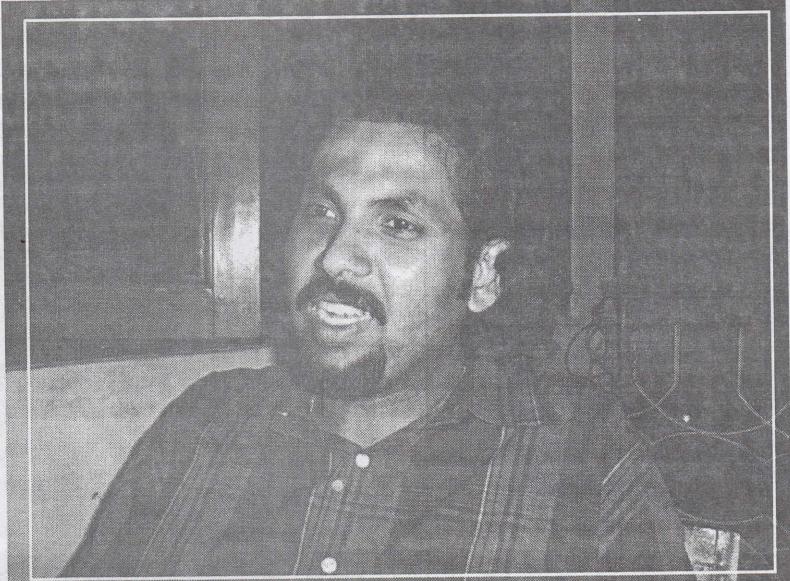
! இல்லை. நாடகக் குழுக்களை ஒருங்கிணைக்கும் பணியை கே.எம்.ரி.பாலகுமார் என்பவரே செய்தார். அவரே, திக்குக்கு ஒன்றாய்ப் பிரிந்து கிடந்த நாடக மன்றங்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரே குடையின் கீழ் கொண்டு வந்தார். முதலில் பரீட்சார்த்தமாக ஒரு வருடத்திற்கென ஆரம்பித்த நாடக அரங்கக் கல்லூரி, பின்னர் முன்று வருடங்கள் வரைக்கும் தொடர்ந்தது. ‘சவில் தமிழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரி’ என அதற்குப் பெயரிட்டோம். அதற்கூடாக நாம் பலவற்றை அறிந்து கொண்டோம். சவில் மக்கள் நாடகங்களிற்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்திற்கும் தமிழ் மக்கள் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்திற்கும் இடையிலான பாரிய இடைவெளியையும் எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அன்றன் பொன்ராசாவை இயக்குனராகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தக் கல்லூரியில் இலங்கை, இந்தியா, சவில், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்கள் கற்பித்தலை மேற்கொண்டனர். புலம் பெயர் நாடுகளில் இத்தகைய முயற்சிகள் பெரும் கஷ்டமானவை. அவற்றுக்கு மத்தியில்தான்

நாங்கள் முயன்று உழைத்தோம் சவிலைச் சேர்ந்தவர்களான ஓட்டோகூபர் மற்றும் இயக்குனர் கூர்சந்திர கிராப் போன்ற வர்களும் கல்லூரி ஊடாக எமக்குப் பயிற்றுவித்தனர்.

? கல்லூரியில் எந்தனை பேர் கற்றிர்கள்? என்னென்ன நாடகங்கள் போட்டார்கள்?

! முதல் ஆண்டில் 14 பேர் கற்றோம். வருடா வருடம் நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்றினோம். ஆரம்பத்தில் தமிழ்

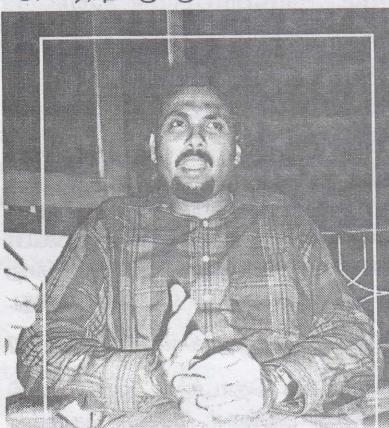

மொழியில் மட்டுமான நாடகங்களே தயாரிக்கப்பட்டன. ‘எரிமலைப் பூக்கள்’, ‘அம்மை அப்பா’, ‘உப்பிலா மணியே’ போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றினோம்.

இடையில் பலர் விலகிக்கொள்ள இறுதியில் 7பேர் எஞ்சி ணோம். அவர்களிற்கு ‘கலைவாரி’ என்ற பட்டம் தரப்பட்டது. இறுதியாண்டில் ‘கடலம்மா’, ‘மலைய்யா’ என்ற நாடகங்களைத் தயாரித்தோம். அவை சவிஸூக்கான பொச் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டன. குழுதினிப் படுகொலைகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே ‘கடலம்மா’ நாடகம்.

? கல்லூரியில் கற்கைநெறி என்பது எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது?

! குறிப்பிட்ட எந்தவொரு வடிவமும் இருக்கவில்லை. அனைத்தும் கலந்தே இருந்தன. எல்லா நாடக முறைமைகள் பற்றியும் நாம் கற்றோம். ஸ்ரவிஸல்லவல்கி, பிரெட்ஸ் ஆகியோரின் முறைமைகள் உட்ப அனைத்தையும் கற்றோம். எமது நாடகங்களும் அத்தகைய ஒரு கலப்புப் பாணியையே கொண்டிருந்தன. அவற்றில் நவீனத்துவம் கொஞ்சம் தூக்கலாக இருக்கும்.

? கூடுதலாக இயற்பண்புவாத நாடகத்தையே பார்த்துப் பழகிப் போய்விட்ட சவில் மக்களுக்கு உங்களுடைய நாடகங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்ததா?

! ‘புரியவில்லை’ என்பது எப்போதுமே இருக்கும் பிரச்சினை. பார்வையாளரை எமது பக்கம் திருப்புவதற்கான எமது செயற்பாடுகள் குறைவாக இருப்பதால் தான் இந்த நிலை என்றே நான் சூறுவேன் பார்வையாளனுக்கு விளங்கவில்லை என்றால் நாம் விளங்க நடிக்கவில்லை என்றான் அர்த்தம். இருப்பினும் எங்களுடைய ‘கடலம்மா’ நாடகம் புரியவில்லை என்ற பிரச்சினையை ஏற்படுத்த வில்லை.

இதில் முக்கிய விடயம் என்னவென்றால், நாம் நாடகங்களில் கூறிய விடயங்கள் உண்டாக சுவிஸ் மக்களை அணுகி நோம் என்பதுதான். குழுதினிப் படு கொலை போன்ற சம்பவங்கள், தாக் குதல்கள், ஒடுக்குமுறைகள் காரணமாகத்தான் நாம் சுவிஸ் நாட்டுக்கு வந்தோமே தவிர வெறுமை பஞ்சம் பிழைக்க வரவில்லை என்று அந்த மக்களுக்கு நாம் விளக்கினோம். எம்மைப் பற்றி அவர்களுக்குச் சொல்வதற்கு நாடகம் இலகுவான வழியாகப்பட்டது. அந்த வகையில்தான் ‘கடலம்மா’, ‘மலையீபா’ என்ற இரு நாடகங்களையும் மேடையேற்றினோம்.

அதற்கூடாக இன்று தமிழர்களைத் தமது நெருங்கிய நன்பர்களாக சுவிஸ் மக்கள் பார்க்கும் நிலை ஏற்பட்டது. வேறு ஒரு இடத்தில் நாம் இருக்கும் போது எமது சமூகத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய தேவை எமக்கு உண்டு. நாடகம் அதற்குப் பெரிதும் துணை நின்றது.

? உங்கள் அந்த முயற்சி எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றது?

! நாங்கள் இறுதியாகப் போட்ட ‘வில்லியம் தெல்’ என்ற நாடகத்திற்கு சுவிஸி ஹன்ஸ் 10 உடைகங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்தன என்றால் பார்த்துக் கொள் ரூங்களேன் அவற்றில் முன்று தொலைக் காட்சிகளும் அடக்கம். இதைவிட முக்கியத்துவமானது, அங்குள்ள தேசிய தொலைக்காட்சியினுடைய செய்தி நேரத்தில் கூட எமது நாடகம் பற்றி ஒளி பரப்பினார்கள். “இது தமிழன் தெல்” என்று சொல்லிக் காண்பித்தார்கள். அந்த எவிற்கு அந்த நாடகம் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. அதற்கூடாக ஈழத் தமிழர்கள் பிரச்சினையும் பரவலாகப்பட்டது.

அந்த நாடகத்தில் சுவிஸ் இதிகாச நாயகினின் கதையை (வில்லியம் தெல்) எடுத்து நாம் எமக்கு ஏற்றமாதிரிப் பயன் படுத்தினோம் அத்தகைய ஒரு முறையை அங்கு இருக்கவில்லை. அதனால் அந்த நாடகம் பெரும் பாரப்படப்படும் கவனிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. வில்லியம் தெல் என்ற அந்த நாயகனுக்கு இப்போது 90 வயதாக இருந்தால் அவர் எமது பிரச்சினைகளை எப்படி அணுகுவார் என்ற விதத்தில் நாம் நாடகத்தைக் கொண்டு சென்றிரும் அத்தகைய முறையை எமது நாடுகளில் இருந்தபோதும் ஜீராபா முழுமைக்குமே அது புதுமையானதாக இருந்தது.

உண்மையில் இந்த நாடகம் சுவிஸில் தமிழர்களின் நிலையைத் தரமுயற்றியது. தமிழர்கள் பற்றி மதிப்பை சுவிஸ் மக்களிடம் வளர்த்தது. தமது அயலவர்களாக நான்காவது இடத்தில் ஈழத் தமிழர்களை வைத்து நோக்கும் அளவிற்கு அது வளர்ந்தது.

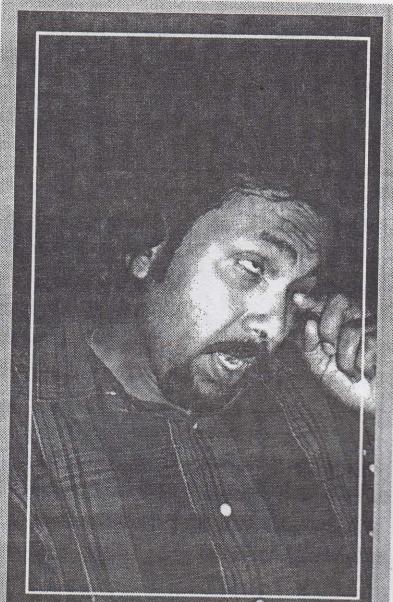
? சுவிஸில் இயங்கிவரும் வேறு நாடகக் குழுக்கள் பற்றி...?

! அனேகமான குழுக்கள் ஏற்கனவே

இணைந்துதான் ‘சுவிஸ் தமிழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரி’யை உருவாக்கின. எனினும் லகி என்பவர் தலைமையிலும் சிறி என்பவரின் தலைமையிலும் குழுக்கள் இயங்குகின்றன. ஏனைய குழுக்கள் இணைந்துதான் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தோன்றியது.

? கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் போக்கு எப்படி இருக்கிறது?

! அதிலிருந்து ஒரு அணிதான் பட்டம் பெற்று வெளியேறி இருக்கின்றது. அடுத்த அணி இன்னும் தயாராக

வேறு ஒரு நாட்டில், அந்த நாட்டு மக்களுக்கு இது எங்கள் நாடகம் என்று போட்டுக் காட்டக் கூடிய நாடகங்கள் வரவேண்டும். அதற்காக நாம் எமக்கான தேசிய மரங்கு ஒன்றை ஏற்படுத்தி வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கின்றோம். அதற்காக உலகத் தமிழ் நாடக ஒன்றுகூடல் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்வதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் தற்போதைய சூழ்நிலை அதற்குச் சாதகமாக இருக்குமா என்பது தெரியவில்லை.

என்றாலும் தமிழ் நாடகங்கள் உலகளில் பேசப்படுவதற்கு அது இன்னும் விளைவுப்பட்டு எடுத்து வளர வேண்டும். அப்போதுதான் உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் நாடகங்களை நாம் ஆணித்தர மாக நிலைநாட்டலாம். இத்தகைய தொரு முயற்சியில் 1985ஆம் ஆண்டிலிருந்து அன்றன் பொன்ராசா ஈடுபடுகிறார். அந்த நிலையை நாம் அடைய வேண்டும்.

? ஈழத் தான் முயற்சிகள் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயங்கள் என்ன?

! ஈழத் தான் நாடகங்கள் பற்றிக் கேள்விப் படும்போது, இக்கட்டான் இருக்கமான சூழலுக்குள் இருந்துகொண்டு நிறைய நாடகங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இது எமக்குப் பிரம்பாக இருக்கிறது. எனில் போர்ச் சூழலுக்குள் அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத இடத்தில் கலையை வளர்ப்பதென்பது குதிரைக் கொம்பானது. ஆனால், அதுதான் இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது.

என்றாலும் தமிழ் நாடகங்கள் உலகத் தரத்திற்கு வரவேண்டும். உலகத் தரம் (14ஆம் பக்கத்திற்குச் செல்லுங்கள்.)

நாடகம் என்பது சமூகத்தினுள் ஆற்றுகை செய்யப்படுவது. அதனை சமூகத்தில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. அதை வது சமூகத்தின் சிந்தனை, செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் ஊடாட்டம் நாடகங்களில் தமிழ்க் முடியாதவை ஆனால் பார்வையாளராக இருக்கின்ற பல நூற்றுக்கணக்கான வர்களை நடிக்களான சிலர் திருப்பியடுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

நாடகத்தில் நடிகன் - பார்வையாளன் இடையில் உயிரோட்டான ஊடாட்டம் இருக்கின்றது. நடிகனைப் பார்வையாளனும்

பார்வையாளனை நடிகனும் பாதிக்கிறார்கள். மற்றைய எல்லாக் கலைகளையுமிட நாடகத்திற்கு இருக்கும் சாதகமான சிறப்பம்சம் இது.

ஒவ்வொரு நாடகத்திலும் நடிகன் பார்வையாளனைப் பாதிக்கிறான் என்பதில் எதிர்க்கேள்வி இருக்க முடியாது. ஆனால் எத்தனை நாடகத்தில் பார்வையாளன் நடிகனைப் பாதிக்கி நான்? “பார்வையாளனைப் பூற்றி கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நடிக்காதே” என்பது இங்கே பாலபாடமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ‘குறும்புக்கார்’ பார்வையாளர்கள் நாடகத்தைக் குளப்பி விடுவார்கள் என்ற பயம்.

கோயிலுக்கு வருகிறவர்கள் எல்லோரையும் பக்கதர்கள் என்று கருதிவிட இயலாது. வருகிறவர்கள் எல்லோரும் வேண்டுதலுக்காகத்தான் வருகிறார்கள் என்றும் இல்லை. ஆனால், கடவுள் எல்லோருக்கும் தரிசனம் கொடுத்தே ஆக வேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் ஒவ்வொரு நடிகரது நிலையும் பக்கன் கடவுளைப் பாதிக்கிறானா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பார்வையாளன் நிச்சயம் நடிகனைப் பாதிக்கிறான். உண்மையான பார்வையாளன், ரசிகன் நடிகனில் தன் ஆளுமையைச் செலுத்துகின்றான்.

ரசிகனின் சிரிப்பும், கைதட்டல்களும், உணர்வு வெளிப்பாடுகளும் நடிகனை மேடையில் மறைமுகமாக இயக்குகின்றன. அங்கே ரசிகன் களாலிலை இயக்குனராகின்றான். ‘உம்’ என்றிருக்கும் பார்வையாளனின் முன்பாக நடிகனும் உயிரிழக்கின்றான். பார்வையாளன் நடிகனில் செலுத்தும் இத்தகைய தாக்கம் மிகப்பெரியது.

நாடகங்களை எத்தனை பேர் பார்க்கிறார்கள் என்பதல்ல எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியமானது. பார்வையாளனின் ரசனை வெளிப்பாட்டுக்கு ஏற்ப நாடகத்தின் மெருகு மாறுபடுகின்றது. கொழும்பில் நாடகங்களை மேடையேற்றியபோது இதனை நன்கு உணரும் அனுபவம் கிடைத்தது. ‘பூசிகள் அரிக்கும் கண்ணிமைகள்’ நாடகம் பம்பலப் பிடிப் சரஸ்வதி மன்பத்திலும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்திலும் அடுத்தடுத்த நாள்களில் நடைபெற்றது.

சரஸ்வதி மன்பத்தில் அள்ளைகொள்ளையாக மக்கள் கூட்டம். அத்தனை கூட்டம் பார்ப்பது நடிகனுக்குப் ‘ஹேரோயின்’ ஏற்றிய போதை தரக்கூடியது. அத்தனை பேரும்

அற்புதமான ரசிகர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதானே நடிகனின் பிரார்த்தனையாக இருக்க முடியும். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. நாடகம் முடியும் வரையும் பார்வையாளர்களை நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குள் போதும் போதும் என்றாகி விட்டது. ஆற்றுகையின் இடையிடையேயே பலர் எழுந்து சென்றார்கள். சினிமாக் கொட்டகைகள் மாதிரி நினைத்து விட்டார்களோ என்னவோ! மேடையில் உயிருடன் பலர் நட மாடுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பிரக்ஞூயே இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் ஏன் போகிறார்கள்? என்று பயம் மனதைக் கொலிக்கொண்டால் நடிகனால் நிம்மதியாக நடிக்கவா முடியும்?

மறுநாள் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் அதே நாடகம். ஒன்றை மனிநேர ஆற்றுகை அது. சரஸ்வதி மன்பதம் தந்த அனுபவத்தில் பல காட்சிகளை வெட்டி ஒரு மணி நேரத்திற்கு நாடகத்தைச் சூருக்கி ‘தேமே’ என்று உட்கார்ந்திருக்கப்போகும் பார்வையாளரை எதிர்பார்த்து நாடகம் தயாரானது. மனிதன் நினைப்பெல்லாம் நடந்துவிட்டால் கடவுள் எற்கு?

க. சீலன்

தமிழ்ச் சங்கத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவு பார்வையாளர்களே இருந்தார்கள். மங்கல் ஒவியிலும் விரல் விட்டு எண்ணி விட்டாம் அவர்களை. ஆனால், எங்கள் எதிர்பார்ப்பு ஞக்கு மேலாக நடந்ததோ வேறு. அத்தனை பேரும் அற்புதமான பார்வையாளர்கள். நடிகர்களை அப்படியே தங்களுக்குள் ஆழ்த்திக் கொண்டார்கள். மேடையில் நடிகர்கள் முழு உயிர்ப்புப் பெற்றுவிட, வெட்டிக் குறைக்கப்பட்ட காட்சிகளை அவசர அவசரமாக மீண்டும் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் முனைப்புடன் நின்றார்கள். சாதித்தும் காட்டினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நடிகர்கள் ஒவ்வொரு வருந்ம் அடைந்த புளகாங்கித்திற்கு அளவேயில்லை.

“தொகை பெரிதல்ல; வகைதான் பெரிது” என்று அங்கே ஒவ்வொரு நடிகனும் புரிந்துகொண்டான். அரங்கியல் நுட்பங்களையும் தொழில்நுட்பங்களையும் நவீனப்படுத்தலாம். ஆனால் பார்வையாளனை நவீனப்படுத்திவிட முடியுமா?

“ஊருக்காக ஆடும் கலைஞர் தன்னை மறப்பான். தன் கண்ணீரை முடிக் கொண்டு இன்பம் கொடுப்பான்.” இது அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு பாடல்களின் வரிகள்.

ஆற்றுப்படுத்தல் பணியில் அரங்கத்திறன்கள்

- த. வீவநுமார்

எதிர்கொள்ளல் அல்லது முகங்கொடுத்தல் என்னும் செயல் நிலைகளின் கோர்வையாக வாழ்க்கை நகர்கின்றது. விளைகள் முன்சென்ற செயல்நிலைகளின் எச்சங்களாக வரும் செயல் நிலைக்கான ஊட்டமாக அமைவது இந் நகர்வின் தொடர்ச்சை வலுப்பெற வைக்கிறது. இவ்வாறுமைந்த இயற்கையின் அசைவியக்கத்தை பல செயற்பாடுகள் இலகுபடுத்துகின்றன. அவற்றுள் அனுபவம் பெறுகின்றவரை உள்ளிலைசார்ந்து சமநிலை பெறவைத்தல் என்பது முக்கியமாக அமைகின்றது.

இங்கு வெந்து தனிதல், மீண்டும் ஒருமுறை ஏரிவதற்கான ஆரம்பம். இவ்வாறான, களாநிலைகளில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே பேணுதல் என்பது முக்கியம். தேவை ஏற்படும்போது தனக்கு வெளியே இருந்தும் உதவிகளை பெற்றுக்கொண்டு பிரதான நீரோட்டத்தில் கலத்தல் வேண்டும். உதவதல் என்பது பல்வேறு நிலைகளில் நின்று பார்க்கப்படவேண்டிய செயல் வடிவமாக அமைகின்றது. இங்குதான் சமூகநிலைமைகளை புரிதலுடன் கையாழுகின்ற செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப் படுகின்றன. உண்மையில் கட்டமைக்கப்பட செயற்பாடுகளினாடாக இக் களாநிலைவரங்கள் அனுக்கப்படுகின்றன. அப்போதுதான் விளைவுகளை மதிப்பீடு செய்வதும் மீண்டும் அடுத்த நிலைகளுக்கு தயார்படுத்துவதும் சாத்தியமாகின்றன. இந்நிலையில் நின்று பார்க்கும்போது, அரங்கவியலின் தேவையும், ஆற்றுப்படுத்தலின் தேவையும் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு இரண்டும் ஒரு நோக்கிலைமைந்த இரு செயல் வடிவங்கள் என்று சொல்லமுடிகிறது. ஒன்றின் மீது ஒன்று ஒளி பாய்ச்சுவதும் ஒன்றை ஒன்று தழுவுவதும் சமூக இயங்கு நிலையை வளம் செய்வதாகவே அமையும். ஆற்றுப்படுத்தலில் அரங்கத் திறன்களின் பயனாடு போன்றே அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஆற்றுப்படுத்தற் திறன்களின் பயன்பாட்டையும் பார்க்க வேண்டும் இங்கு அரங்கத்திறன்கள் ஆற்றுப்படுத்தற் செயற்பாட்டில் எவ்வாறு இணைகின்றன என்ற பார்வை முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆற்றுப்படுத்தல் பணிகள் உள் சத்தியை மீட்டுத் தருகின்றன. நெருக்கீட்டுக்குள்ளாகின்ற மக்கள் எல்லா நிலைகளிலும் உளசத்தியைப்பேண முடிவதில்லை. சில வகை நெருக்கீடுகளை அனுபவிப்பவர்கள் அந்நெருக்கீடுகளின் தீவிரம் காரணமாக தமது உளசத்தியை இழக்க நேருகின்றது. அவர்கள் அந் நிலைகளில் இருந்து மீற்கொண்டது ஒவ்வொருவரின் தனியான ஆளுமைப் பண்புகளைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. தானாகவே சிலர் மீண்டும் உள்ளிலை சார்ந்து முன்னேறிவிடுகின்றனர். இன்னும் சிலருக்கு சிறு உதவிகிடைத்தால் முழுமையாக மீண்டுவிடுவர். எஞ்சியவர்கள் அவர்களுக்கொள்ற போதிய அளவான உதவிகளுடன் மீண்டுவிடுவர். இங்கு உதவதல் என்ற பதம் உளம் சார்ந்த ஆறுதல்பெறுவது என்பதுடன் இணைந்த தாகவே இருக்கும். உளம் சார்ந்த ஆளுதல் தரும் செயற்பாடுகளை கட்டமைத்துக் கொண்டு செல்லும் செயல்வடிவமாக ஆற்றுப்படுத்தல் பணிகள் இருக்கின்றன. இப்பணிகள் பிரச்சினைக்குட்பட்டவருக்கான வெறும் வழிகாட்டல் செயற்பாடுகளுடன் மீட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஒருவரின் உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்ததாகும். இச் செயற்பாடுகள் பிரச்சினைகளின் நிலைக்கேற்ப எழுகின்ற உளம்சார்ந்த நெருக்கீட்டின் தீவிரத்தில் கவனத்தைச் செலுத்துகின்றன. நெருக்கீட்டின் தீவிரம் என்பது வெளியில் எழுகின்ற பிரச்சினைகள் காரணிகளில் மீட்டும் தங்கியிருப்பதில்லை. அப்பிரச்சினையை குறித்த நபர் எப்படிப் பார்க்கின்றார், எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்கின்றார், எவ்வாறு உணர்வு கொள்கின்றார், எவ்வாறு நடத்தை கொள்ளுகின்றார் என்ற பல்வேறு நிலைகளுடன் தொடர்புட்தாக இருக்கின்றது. இங்கு, பிரச்சினை நிலைகளைக் கையாளு

கின்றபோது பிரச்சினையின் யாதார்த்த நிலையை விளங்கிக்கொண்டு பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுப்பவர் எவ்வாறு துலங்கு கின்றார் என்பதில்தான் கவனத்தைக் குவிக்க வேண்டும். அவர் உரிய முறைகளினுடோக முன்னேறுவதற்கு அருகிருப்பதாக அமையும், அவர் மறந்த ஆற்றல்களை நினைவுபடுத்துவதாக அமையும். அவர் வெளிப்படுத்தாது மறைத்தவற்றை வெளிப் படுத்தக் களாம் அமைத்துக் கொடுக்கும். நம்பிக்கையான சூழலைக் கட்டமைக்கும் இந்த அழிநிலைகளில் நின்று எழும் ஆற்றுப்படுத்தற் பணியில் ஈடுபடும் பணியாளர்களுக்கான பயிற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன.

ஆழற்றப்படுத்தற் பணிகள் பல்வேறுமட்டங்களில் செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியுள்ளன. நெருக்கீட்டினை எவ்வாறு ஒருவர் கையாழுகின்றார் என்பதும், அவ்வாறு அவர்கையாழும் போது அவருக்கு எவ்வகையான அகவளாங்கள் தேவைப்படுகின்றன, எவ்வகையான பழவளங்கள் தேவைப்படுகின்றன. என்பதும், இணைந்து எந்த மட்டத்திலான ஆழற்றப் படுத்தற் பணிகள் தேவை என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒவ்வொரு தனிமிதினிடமும் அவரின் அகம் சார்ந்த வளங்கள் இருக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் கலைகளில் ஏதாவதொரு வடிவத்தையாவது பார்த்து இரசிக்க முடிந்தவராக இருப்பார். இது அவருக்கான ஒரு அகவளாமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவருக்கு இந்த வளத்தைப் பயன்படுத்தி மீண்டு வரக்கூடிய நெருக்கீட்டு நிலைகளைதானே தனித்து நின்று சமாளிக்க முடிந்தவராக இருப்பார். நன்றாக பாடுமுடியும், நன்றாக இலக்கியம் படைக்கமுடியும், நன்றாக நடிக்கமுடியும், நன்றாக விளையாடமுடியும், நன்றாக இன்னொருவருடன் கதைக்க முடியும், நன்றாக இன்னொருவருக்கு உதவமுடியும் என்றவற்றான விடயங்கள் அனைத்தும் அகவளாமாகவே இருக்கும். இங்கு, ஒருவருக்கான பற வளங்கள் என்னும் பொழுது மகிழ்ந்திருக்கக் கூடிய குடும்பச் சூழல், கலைச் செயற்பாடுகள் நிறைந்த சமூகம் நல்ல நன்பர்கள், மனத்திருப்பிதரும் தொழில், போன்ற இன்னும் பல விடயங்களை நினைவுபடுத்த முடியும்.

குழந்தைகளுக்கான சுமைத் தணிவெட்டி வைக்கையில் அரங்கியலாளர்கள்

குறித்த ஒரு பிரச்சினை நிலை ஒருவருக்கு உளத்தைப் பாதிக்குமளவிற்கு செல்லுமாயின் இவருக்கு உதவும் முறைகள் இருநிலைப்பட்டு இணைந்திருக்கும் ஒரு நிலையில் பிரச்சினையான புரங்குமல் நிலைகளை தவிர்த்தல், மற்றைய நிலையில் அவரை அப்பிரச்சினைச் சூழலை எதிர்கொள்ளத் தயார்ப்படுத்தல். இந்த இரு நிலைகளில் பிரச்சினைச் சூழலை தவிர்ப்பதி வும் பார்க் அப்பிரச்சினை நிலையை எதிர்கொள்ள அவரைத் தயார்ப்படுத்தி அக வளாங்களை ஒழுங்குப்படுத்துவது முக்கிய மாகின்றது. பிரச்சினையின் தீவிரத்தை புற நிலையாக தணிக்க முடிந்தவற்றைத் தணித்துவிடவேண்டும். பிரச்சினைக்குட்பட்டவரைத் தயார்ப்படுத்தற் பாதையானது வழிகாட்டல், ஆற்றுப்படுத்தல், உளவளத்துணை செய்தல், மருத்துவ ஆலோசனை பெறல் என்ற பாதையடாக படியேறிச் சென்று தொடர்ந்தாலும் அவருக்குப் போதுமானது என்ற படிநிலையுடன் தனது பாதையை நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றது. மேற்குறித்த உதவும் படிநிலைகள், ஒருவருக்கு உதவும் போது அவரின் தேவை நிலைக்கேற்ப இணைந்தே இருக்கும்.

ஆற்றியப்படுத்தற் பணியில் ஈடுபடுகின்ற பணியாளர்கள் ஒரு உளவுளத் துணையாளர்க்கு இருக்க வேண்டிய திறன்கள் வரையான ஆற்றல்களை பெற்றிருப்பர். ஒருவருக்கு அருகிறுத்தல் அவர் சொல்லுகின்ற விடயங்களை உணர்வுப்புவமாக செவி மடுத்தல், அவருடன் ஒத்த உணர்வு கொண்டு பதில் தருதல், அவர் சொல்லுகின்ற விடயங்களை முழுமொழியாக விளங்கிக் கொள்ளுதல், அவரின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய சூழலை அமைத்துக் கொடுத்தல், அவரை பாடவிடுதல், நடிக்கவிடுதல், ஆடவிடுதல், படங்களைக் கீழ் விட்டு படங்களைப் புரிந்து கொள்ளல், அவருடன் சேர்ந்து விளையாடுதல், அவரை ஆக்கச் செயலில் ஈடுபடுத்தல், இரசனை கொள்ள விடுதல், பாரம்பரிய கலைகளில் ஈடுபட உதவுதல், பாரம்பரிய கலைகளை பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் என்றவாறான விடயங்களில் பணியாளர் கவனமெடுத்து அவருடனான நம்பிக்கை உற்றுவ வளர்த்துக் கொள்ளுவார். மேலும், நெருக்கீட்டு அனுபவத்தைப் பெற்றிருப்பவர்க்கு இவைக்கு மேலாகத் தேவைப்படும் உதவிநிலைகளை புரிந்து கொண்டு அதைப் போதுமான அளவில் பெற்றுகொடுப்பதற்கு, ஏற்ற அறிவுநிலை செயல் நிலை என்ற இருநிலைகளிலும் தொழிற்பட்டு வழிகாட்டுதல் அல்லது கூட வழி செல்லுதல் முக்கிய மாகிளிற்றுது. இங்கு மேலான தேவையாக மருத்துவ ஆலோசனைகள், பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்தும் ஆலோசனைகள், சமூக ஆதரவுகள், புதிய இடங்களுக்கு செலவுதல், புதிய மனிதர்களைத் தாரிசித்தல், அவருக்குரிய உரிமைகளை பெற்றுக்கொடுத்தல், அவருக்குரிய நிதியைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் என்றவாறாக பல நிலைகள் இருக்கின்றன.

உதவி தேவைப்படும் மனிதர்களுக்கு உதவுதல் என்கின்ற ஆற்றுப்படுத்தற் செயற்பாட்டுப் பணியில் ஈடுபோகின்றவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய திறன்களை பெருமளவில் அரங்கத்திற்கீள்கள் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு அரங்கவியலாளரால் ஆற்றுப்படுத்தற் பணியில் முழுமையாக ஈடுபோடுமுடியாது போனால் அது அரங்கத்திற்களில் ஏற்பட்ட குறைவுடைல்ல. அது அவ்வரங்கவியலாளன் அரங்க கத்திற்கீள்களை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளதையே குறித்து நிற்கின்றது. அரங்காளனு, அரங்கச் செயற்பாட்டில் முழுமையாக ஈடுபோட்டு தேவைகின்றவர்களிடம் உள்ளே இருந்து பல செய்தி

களை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறது. அச்செய்திகள் அவர்களை சமூக அக்கறை கொண்ட மனித மழுமையை நோக்கி நகர்த்திக் கொண்டிருக்கும். முதலில் உதவி தேவைப்படுகின்ற நிலைகளின் தாமிக் ஞாய்ப்பாடுகளை நன்கு புரிய வைக்கும். அடுத்து அவர்களுக்கு எப்படியாவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற உந்தலை அதிகரித்தவன்னைம் இருக்கும். இந்த அழைப்பை ஏற்க தயாராக இருப்பதற்கான உடல் உள் நிலைகளை அரங்கு ஏற்களவே அரங்கவியலாளர்களுக்கு பதிவு செய்து விட்டிருக்கும். உதவும் பணியாளர்களுக்கு இந்த ஆரம்ப நிலைகள் மிகவும் முக்கியமானதொரு அடித்தள நிலையை ஏற்படுத்திவிடும். அரங்கவியல் ஆனது ஒரு சமூகவியல் சார்ந்ததாக பலவழிகளிலும் இயங்குகின்றை கொள்ள கின்றது என்பது தான் வரலாறு. சமூகம் சார்ந்த அழியல் பெறுமானங்கள், அறிவியல் பெறுமானங்களுடன் இணைந்ததாக சமூகப் பயன் எட்டப்படுவதில் முனைப்புப் பெறுகின்றது. சமூகத்தின் இருப்பு அரங்கவியலின் இருப்பை பாதிக்கின்றது. இதனால், அரங்கவியலாளன் சமூக அக்கறை கொண்டவாக எழுகின்றான். அவனுக்கு சமூகப்பணியாற்றுவதற்கான திறன்களை அரங்கு கற்றுக் கொடுக்க முன்னேறவருகின்றது.

அரங்க செயற்பாட்டாளர்கள் பின்வரும் ஆற்றுப்படுத்தும் பணிநிலைகளில் இயங்க முடிகின்றது.

1. நெருக்கீட்டுக்குள்ளானவரை அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி அவர் மீண்டெழுவதற்கான வளங்களை இணைத்தல்.
2. நெருக்கீட்டின் தீவிரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மீண்டேழ உதவி தேவைப்படும் நிலையில் உளவளத்துணைச் சிகிச்சைக்கான அரங்க முறைகளை அறிமுகப்படுத்தி உதவுதல்.
3. நெருக்கீட்டுக்குள்ளானவர்களை இலக்குப்பார்வையாளர்களாக்கி அவர்களின் தேவைக்கான ஆற்றுகைகளை அளித்தல்.
4. ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும் தனித்தனியாக தொடர்பு கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களிலுள்ள ஆறுதல் தருதல்.
5. அரங்க விளையாட்டுக்கள், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் என்வாறு விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுத்தல்.
6. நெருக்கீட்டுக்குள்ளானவர்களை இணைத்து அவர்களின் மனப் புலக்காட்சிகளைச் சீசெய்தும் ஒத்திகைகளை நடாத்துதல்.
7. சிறுவர்களின் ஆளுமை விருத்திக்கென்று தனித்து சிறுவர்களுடன் வேலை செய்தல்.
8. பெண்களின் பிரச்சனைகளை தனித்து கையாளல்களுக்கு அரங்கச் செயற்பாடுகளை நகர்த்தல்.
9. வெளிப்பாட்டுக் கலைத்திறன்களை பயில்வதற்கான களப்பயிற்சிகளில் ஈடுபடல்.
10. மன்றத்திற்கு வெளிக்கொண்டது கலையாக்கி அழுகுபடுத்திப் பார்க்கும் பயில் களாங்களை நடத்துதல்.
11. தேவைக்கேற்ப மேலதிக உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் செயற்பாடுகளை எல்லா நிலைகளிலும் இணைத்துக் கொள்ளல்.

ஆற்றுப்படுத்தற் பணியின் தேவை இன்றைய சமூகச் சூழலில் அதிகமாகிக் கொண்டுவருகின்றது. குறித்துரைக்கப்பட்ட பயனாளிக் குழுக்களுடன் இயங்கி அரங்கவியலாளர்கள் பல்வேறு நிலைப்பட்ட பணிகளை ஆற்றுப்படுத்தும் செயற்பாடுகள் ஊடாக முன் னெடுப்பதில் சிறப்பாக பங்களிக்க முடிகின்றது. அரங்கு சார்ந்த திறன்கள் இச்செயற்பாடுகளின் விளைத்திறனுக்கு நல்ல வாய்ப்புக்களைத் தருகின்றன, வளம் செய்கின்றன. குறித்த பிரச்சினையை பொதுவாக கொண்ட குழுவினருடன் செய்யப்பட்டு, ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய நிலைகளில் அப்பிரச்சினை மீது வெளிக்கம் மோட்டு காட்டுவதாகவும் அதன் வழி பிரச்சினைபின் தெளிவான வரைபை பயனாளிகளிடம் ஏற்படுத்துவதாகவும், தீர்வை நோக்கிய முனைப்பு கொள்வது.

பெண்களுக்கான சமைத் தனிவு நடவடிக்கையில் அரங்கவியலாளர்கள்

தாகவும் என்றால் வேறுநிலைகளிலும் அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஆற்றுப்படுத்தல் நிலையை எடுத்து கொள்ளுகின்றன. இந்த வகையான, பல்வேறு நிலையில் பயன்தையை முடிகிறது. ஒவ்வொரு தனிநபர் பயன்தைதல் என்னும் நிலைகளில் நின்று பார்க்கும் போது சில மட்டுப்பாடுகளையும் தருகின்றது.

தனி ஒருவரின் பிரச்சனை நிலைகளுக்கு மற்றையோர் குழுவாக ஆதரவுகந்து அவர் அப்பிரச்சினையின் தீர்வு நோக்கிய தெளிவும் சத்தியும் பெற அரங்கச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது என்பதிலும் ஆற்றுப்படுத்தற் பணி சிறப்படைகின்றது. இங்கு, பிரச்சினைக்குப்பட்டவர் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பிரச்சினையை முழு அனுபவமாக்கியவர் என்னும் நிலையில் நின்று தெளிவுபடுத்தலாம். இல்லையேல் தனது பிரச்சினையை மற்றவர் எவ்வாறு பார்க்கின்றார்கள் என்ற நிலையில் பங்கெடுக்காமலும் முன்றாவது ஆளாக நின்று தூரப்படுத்தியும் கொள்ளலாம். ஒருத்தினிபரின் பிரச்சினையை கையாழும்போது அவரின் பாதிக்கப்பட்ட அளவைப் பொறுத்து விசேட நிலைப்பட்ட உதவிகள் தேவைப்படக்கூடும். இந்திலையில் அரங்கவியலாளர் உள்வளத்துணைச் செயற்பாடுகளில் மேலும் திறன்தையை வேண்டும் என்றுமிலை ஏற்படும்போது உடனடி நடவடிக்கையை நிறைவு செய்துகொண்டு அரங்கியல் பரிமாணங்களை சமூக தேவை நிலைகட்டு ஏற்ப பலப்படுத்திக் கொண்டும் செல்ல வேண்டும்.

காலத்தின் தேவை! கஸ்வியின் தேவை!

எங்கள் பள்ளிகளின் தேவை!

சிறுவர் நாடகப்பாட்கள்
இறுவட்டு வெளியிடல்
கவிஞர் நாசிவீதம்பாரம்

செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தினால் மேடையேற்றப்பட்ட சிறுவர் நாடகங்களில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களை அந்த நிறுவனம் தொகுத்து இறுவட்டாக வெளியிட்டுள்ளது. அதன் மதிப்பீடு தொடர்பான சிறு நிகழ்வு ஒன்று அண்மையில் திருநெல்வேலி விவசாயப் பாடசாலை (பாம் ஸ்கூல்) மண்ண பத்தில் நடந்தது. துறைசார் புலமையாளர்கள் இறுவட்டில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் கவிச் செழுமை பற்றியும், அதன் இசை பற்றியும் ஆக்கபூர்வமான இந்த முயற்சி பற்றியும் ஆய்வுரைகளை நிகழ்த்தினர். இறுவட்டின் கதாநாயகனான குழந்தை ம.சன்முகலிங்கம் பதிலுரையாற்றினார்.

இறுவட்டில் இடம்பெற்றிருந்த பாடல்களின் கவிச் செழுமை பற்றி, இந்த நிகழ்வில் கவிஞர் சிவசிதம்பரம் ஆய்வுரையாற்றினார். அவர் தனது உரையில் தெரிவித்ததாவது:-

இது இன்றைய காலத்தின் தேவை. கல்வியின் தேவை. எங்கள் பள்ளியின் தேவை. எம் பாலாரின் தேவை. எம் மகிழ்ச்சி உற்சாகம் என்பன வெறும் சொற்கள் அல்ல. அவை எம் மனதின் பாலைகள். எம் குழலின் பிரசவங்கள். அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பதும், விரிந்த பொருள்கொண்டுள்ள வெளிப்பாடு ஆகும். இங்கு அகம் என்பதை மனம் எனக் கொள்வதோடு, வீடு மனை எனவும் கொள்வர் சிலர். ஆயின் எங்கள் அகத்தில், எங்கள் இடத்தில் இருந்த இருக்கின்ற நம்முன்னோர் அளித்த அருங்செல்வங்களை நாமே அறியாத ஓர் நலிலு நிலைமை இறுந்தாது. இங்கு நாமும் நமக்கோர் நலியாக் கலையுடையோம் என்றவாறு நம் நிலையை நம் இசையை எட்டுத் திசையும் அறிய ஒலித்தலும் இன்று அவசியமாகின்றது.

காற்றுக்கு நூராது கைகளால் பொத்திக் காப்பாற்றப்பட்ட கை விளக்கின் ஒளிபோலும் எம் காயம் சமந்து வந்து சிறுவர் கதைகள் பாடல்கள் இசையுடன் அசைவுகள் எம் கண்ணில் மனத்தில் காட்சியாய் இணையவும் இவ்விலிப் பேழை எமக்கு உதவும். அண்மித்துக் கூறில் ஏற்கதான் ஒரு விழாக் கால இடைவெளியில் அதற்கும் அப்பால் எம் மழலையர் பாடல்களில் எம் கல்வி கலைத் துறையினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களில் இதுவும் ஒன்றாக அமையும். முதலில் எழுத்துருவாகவும் பின் இடையில் இராக தாள அமைப்படன் கூடியும், அமைந்த சிறுவர் பாடல் வெளியீடுகள் இன்று இசை கூடிய ஒவி வடிவமாகுவதற்கு, இது ஓர் தொடக்க முயற்சி எனலாம். முதல் முயற்சி என்பதனால் முழுமைக்கு இன்னும் இடமுண்டு.

மேலும் சிறுபிள்ளைகளின் உளவர்ச்சிக்கேற்ப காரண காரியத் தொடர்பு காணல் புதிர் போடுதல், புதிர் விடுவித்தல் மற்றும் குழல் தொடர்பு, மகிழ்ச்சி விளையாட்டுக்கள் என இம் மன்னின் மரபில் வேருநறி வந்த சில தனித்துவ அம் சங்களை இனங்காண உதவும் ஓர் இசைப் பதிவாகவும் இது அமையும்.

சிறுவர் பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று சிறுவர்கள் தாமே பாடும் பாடல்களாகவும், மற்றையது சிறுவர்களுக்காகப் பெரியோர் பாடும் பாடல்களாகவும் அமையும். இங்கு இரண்டிற்கும் உதாரணம் கூற முடியும். அத்தோடு இதுவரையில் சிறுவர் நாடகங்களில் உரைவிளக்கமாக அமைந்த பகுதிகள் இங்கு இசை விளக்கமாக (கதை அறிமுகம் காட்சி மாற்றம்) அமைவதும் ஓர் புது முயற்சியாகக் கொள்ளலாம்.

இன்னும் மொழியின் ஒலிக்குறிப்பு வடிவங்களை இணைக்கும் புத்தாக்கப் பாடல்கள். என்றவாறு மாணவரின் ஒலி வேறு பாட்டு உச்சரிப்புத் திறனை வளர்க்கும் எம் சமய சமூகச் சூழல் வெளிப்பாடுகளும் பொருத்தமாகவே இணைந்துள்ளன. மேலும் பல வழியாயும் பிறவெள்ளம் புகுந்து (தொலைக்காட்சி வழியாக) எம் குடிநீரை மாகபடுத்தும் இன்றைய குழலில், எம் பிள்ளைகளை தடுத்தாட்கொள்ளும் வழிகளில் ஒன்றாய் எம்முன்னோர் வழி தொடரும் புத்தாக்கச் சிந்தனை களுக்கும் இடமாக இப்பாடற் தொகுதி அமைகிறது. உம் நாட்டார் இசைக் கோலங்களில் ஒன்றான சிந்து நடையில் (துள்ளல் இசை) அமைந்த நரியின் வருகைப் பாடல் (கண்மனிக் குட்டியர்)

அதிகம் சிறுவர் நாடகப் பாடல்களாகவும் (மந்திரத்தால் மழை, பஞ்சவர்ன நரியார், கண்மனிக் குட்டியர், பந்தயக் குதிரை) பல்வகைப் பாடல்கள் என்ற சிறு தொகுப்பை அதன் இணைவாகவும் கொண்டு இப்பாடற் தொகுதி அமைகிறது. பல்வகைப் பாடல்களிலும் ஒரு சில, வேறு நாடகங்களில் (கூடி விளையாடு பாப்பா) இடம்பெற்றவையே. ஆயினும் இங்கும் சில பாடல்கள் போதனைப் பண்பு மிகுந்தும் அத் தோடு அவை பெரியோரின் சிந்தனை சொல் செயலாக அமைவதனையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில் எல்லாம் சரி எனப் பலர் எண்ணுதற்கும் நாம் இடம் தரல் ஆகாது.

சின்னஞ்சிறுக்களே (புந்தயக் குதிரை) என்ற பாடல் மனதுக் கினிய சொற்களாயும் ஒரு வகையில் புதிய தாலாட்டுச் சிந்தனையாயும் அமைகிறது. இது குழந்தைகளுக்காகப் பெரியோர் பாடுவதற்கு உம். இன்னும், இந்நாடகத்தில் வரும் வேலியார், குடிலர் என்ற சொற்களும் (பாத்திரப் பெயர்கள்) அவற்றின் வருகைப் பாடல்களும் கூத்து மாணவரின் சுற்றாடல் கல்விக்கு மிகவும் பயனுடையதாகும்.

நாயிருக்கும் என் பெயரின் பின்னே

நரியிருக்கும் என் சாயவிலே

நாயுமல்ல நான் நரியுமல்ல

நாமமென்ன சொல்லு பார்ப்போம்

என்றவாறான பகுதிகள் சிறுவர் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும்.

மியாவ் மாமா பூசுப் பூணையார் மியாவ் பூசுர் என்பவை சிறுவரின் சொல்லாக்க விருத்திக்குத் துணைசெய்யும் சொற்கள். உஞ்சு

உஞ்சு போ போ

கெஞ்சுகிறேன் போ போ

என்பவும் ஒசைச் சிறப்புக்கு உதாரணம் ஆகும். “வான வில்லை விட்டிறங்கி வந்து சேர்ந்த ராசா” (பஞ்சவர்ன நரியார்) என்பதிலும் விரிந்த கற்பனைச் சிறப்பை இரசிக்க முடியும். இவை இன்னும் இன்னும் மாணவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டும். இன்னும் செயன்முறைக் கல்வியில் இசையும் அசைவும் நடிப்பு பேசு என நாம் பல மொழிபேசினும் அதற்கான பச்சை போதுமானதாக இடப்படுவதில்லை என்பதனை நாம் ஏற்றேயாகவேண்டும். இந்திலையில் ஏற்றேயார் அழியல் ஆக்கச் சமூகாக கல்வியும் கலையும் இணைந்து மாணவரின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முன்வரும் உடல் உள மாற்றத்தை மனம் கொள்வோம்.

எந்த ஒரு கலைக்கும் உயிரோட்டம்

கொடுப்பது இசை!

வீசயல்திறன் அரங்க இயக்கம் வெளியிட்ட சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள் இறுவட்டு வெளியிட்டில், பாடல்களின் இசைச் செழுமை பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தார் யாழ். பல்கலைக் கழக இசைக்குறைப் பட்டதாரியான திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன். அவர் கூறிய கருத்துக்களை இங்கே தொகுத் துத் தருகின்றோம்.

நாடகங்களில் கூற மற்படும் கருத்தை அல்லது உணர் நிலையை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய சிறந்த ஒரு கருவியாக இசை பயன்படுத்தப்படுகிறது. எந்த ஒரு கலைக்கும் உயிருட்டம் கொடுப்பது இசை என்னாம்.

சிறுவர் நாடகங்கள் பெரும்பாலும் ‘கருத்து வெளிப்படுத்தல்’ என்பதிலும் பார்க்க ‘மகிழ்வித்தல்’ என்பதையே முக்கிய நோக்கமாக கொண்டிருக்கும். மகிழ்வினாடான கருத்துப் பரிமாறலே இங்கு முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே, அவர்களது உளவியல் தன்மைகளுக்கேற்ற வகையில் சில நுப்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாம் சொல்ல வேண்டியவற்றை சொல்லமுடியும். பாடலுடன் கூடிய கதை கூறல், பாடலுடன் கூடிய ஆடல், அல்லது பாடலுடன் கூடிய விளையாட்டு, பாடலுடன் கூடிய செயற்பாடுகள் போன்றன இங்கு முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றன. உரையாடல் குறைக்கப் படுகிறது. இசையுடன்கூடிய செயற்பாடாக முன்வைக்கும் பொழுது இயல்பாகவே கருத்துக்கள் சிறுவரை இலகுவில் சென்றடைகின்றன.

அந்த வகையில், சிறுவர் நாடகங்களுக்கு இசை அமைத் தல் என்பது சாதாரண விடயமல்ல. பொதுவாக, ஏனைய வகை நாடகங்களுக்கு இசை அமைக்கும்போது பாத்திரத் தின் உணர்நிலை அனுபவத்தை அறிந்து அதற்குரிய இராக மெட்டினை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். எடுத்துக்காட்டாக பாத்திரத்தின் அனுபவ கணத்தில் வீரச்சவை விரவிநிற்கு மானால் அடானா, பிலரி, கம்பீரநாட்டை போன்ற இராகங் களைக் கொண்டு பாடலை இசை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். இல்வாறே, துள்பியல் கணமாயின் மிக ஆறுதலான விருத்த வடிவிலாகப் பாடலை இசை அமைக்க முடியும். ஆனால், சிறுவர் நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த ஒரு நிலையிலும் மகிழ்தல் என்பது முக்கியப்படுத்தப்படுவது அவசியம். அதிகளாவன துள்பியலையோ பத்தடத்தையோ உணர்வுக்களங்களை அப்படியே வெளிப்படுத்திவிடக் கூடாது. எந்த ஒரு பாத்திரத்திற்கும் எவ்வகையான உணர்வு வெளிப்பாடாயினும் அதனுடன் கூடிய ஒரு துள்ளல் அல்லது மகிழ்தல் இழையோடியிருப்பது அவசியம் குழந்தை உணர்வு கள் மென்மையானவை. இலகுவில் மாற்றப்படக்கூடியவை. இசையமைக்கும் போது குழந்தையின் உணர்வுகள் பாதிக்கப்படாத வண்ணம் கருத்தாயிருப்பது மிகவும் அவசியம்.

மற்றுமொரு விடயம், மெட்டுக்கள் இலகுவானவையாக இருத்தல் வேண்டும். இலகுவான இராகங்களில், இலகுவான இசைக்கோலங்களிலே அமைந்திருத்தல் அவசியம்.

இசையமைப்பாளர் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் கள மாக இந்த சிறுவர் நாடகங்களைப் பயன்படுத்திவிடக் கூடாது. பொதுவாக மெட்டுக்களைக் கூட சிறு மாறுபாட்டு டன் கையாள முடியும். இது சிறுவர்களை இலகுவில் சென்ற டையை ஒரு சிறந்த உத்தியாகலாம்.

சிறுவர் நாடகங்களுக்கு மெட்டமைக்கும் போது ஒரு பாடல் மற்றுயதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டிருப்பது அவசியம். சிறு சிறு வேறுபாடுகள் சிறுவர்களால் இனம் கண்டுகொள்ள முடியாது. வேறுபாடுகளாலேயே சிறுவரின் புலன்களை நம்பால் ஈர்த்துக் கொள்ள முடியும். அவர்களை நல்ல ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான அனுபவத்திற்கு இட்டுச் செல்ல முடியும். இது லயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேறுபடுத் திக் காட்டப்படுவது நல்லது. லயவேறுபாடு எனும் போது, நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இராகமோ, தாளமோ இலகுவாக்கப்பட்டு கவர்ச்சிப்படுத்தப்பட்டதாக இருத்தல் அவசியம்.

இவை மெட்டுமல்லாது சிறுவர் நாடகப் பாடலுக்குரிய பின்னணி இசை, மிக மெல்லியதாக இருத்தல் அவசியம். சிறு வர் நாடகங்களிலே பாடல்கள் ஏனையவற்றை விட மகிழ்வுக் குரிய ஒன்றாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் முக்கிய கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாக அல்லது கதை கூறும் ஊடகமாக மெருக்ட்டப்படும்போது சிறுவர்களது புலன்கள் பாடலை விட இசையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டுவிடும் நிலைமைகளும் ஏற்படலாம். அதிகளவிலான பின்னணாலிகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இந்த வகையில், இந்த இறுவெட்டுப் படைப்புக்களைப் பார்க்கும் போது மிகவும் நேர்த்தியான முறையிலே வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

நாட்பார் பாடல்களுக்குரிய அறிமுகமும் இங்கு செயற்படுத் தப்பட்டிருப்பதை எல்லா நாடகங்களிலுமே ஆங்காங்கு காணமுடிகிறது.

மற்றுமொரு சிறந்த விடயம், எழுத்தொலி வேறுபாடுகள் சிறுவர்களுக்கு புரியும் வண்ணம் பாடல்களுடே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பஞ்சவர்ன நரியார்’ நாடகத்திலே வெகுவாக சேர்க்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பான அம்சமாகும். மேலும், கூறப்போனால் சிறியவர்களுக்கு இசையூடாக எவற்றையெல்லாம் பரிசீலனையும் துல்லியமாக காணமுடிகிறது. பாடலாடான கதைகூறல் அனேகமான எல்லா நாடகங்களிலுமே காணக்கூடிய பொதுவான ஒரு சிறப்பம் சமாக இருக்கிறது.

‘பஞ்சவர்ன நரியார்’, ‘பந்தயக்குதிரையார்’ நாடகப் பாடல்களிலே வய, இராக வேறுபாடுகளும், பாடல்களினாடான காட்சி மாற்றங்களும், கூத்து சாயல்களையுடைய தருக்களுமாக பல்வேறுபட்ட இசை வடிவங்களைக் கையாண்டிருப்பது சிறப்புக்குரியது. ‘கண்மனிக் குட்டியார்’ நாடகப் பாடல்கள், பாடல்களினாடான விளையாட்டுக்களையும், சப்த எல்வர அறிமுகங்களையும் துல்லியமாக காணமுடிகிறது. பாடலாடான கதைகூறல் அனேகமான எல்லா நாடகங்களிலுமே காணக்கூடிய பொதுவான ஒரு சிறப்பம் சமாக இருக்கிறது.

இறுவெட்டு ஒலிப்பதிவைப் பொறுத்தவரையிலே மெல்லிய பின்னணி இசையுடன் கூடி இருப்பது நன்று. பாடகர் குழுசேர்த்துக் கொண்டிருப்பதும் நல்லது. ஆனால், நேரடி அளிக்கையிலே காணப்படாத ஒன்று பாத்திரங்களின் ஒலி களை பாடவின் கதைப்போக்கிற்கூறப் போன்றதிருக்கிறார்கள். இது பிள்ளைகளின் புலன்களின் கவர்ச்சிக்கு நல்ல உறுதுணையாயிருக்கும்.

நாடகப் பாடல்கள் தவிர சில சிறுவர் பாடல்களினது பின்னணையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பொருள் பொதிந்த பாடல்கள். எல்லா சிறுவர் பாடல்களும் ஏதோ ஒருவகையில் ஒத்த சாயலை காட்டுவதாயிருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த கண்ணி முயற்சி சிறப்பாக மலர்ந்தது போல மேலும் சிறந்த படைப்புக்கள் சிறுவருலகிற்கு கையளிக்க தொடர்ந்தும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

உனக்கு ஏன் அந்தப் பெயர் ?

வாழ்வுதலும் வாதங்களுடனும் அடிப்பட்டு
உடன்த் நற்காலியர்

வீட்டு முலையில் கிடந்த என்னை

ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்து

வரவேற்பு அறைக்கு கொண்டு
வந்ததும் நீ தானே!

பகல் பொழுது கரணரமல்

பகலமையின் இன்பம் நகராமல்

பட்ட மரமாய் பரதான உலகில் இருந்தேனே

ஒரும் நீரில் ஓட்டிய இலையாய்

தேரும் வாழ்வில் தேயாக நிலவாய்

வந்ததும் நீ தானே!

அறறிவு இருந்தும் அடக்கி

அபைப்பட்டு அநாதையாய்

கிடந்த என்னை ~ அதரவளித்து

அறற்றகையான் என பெயர்

கொடுத்து நிமிர வைத்ததும் நீ தானே!

உப்பிட்டவனை உன்னவும்

நிலைவாழ்வர்கள்

உயிர் கொடுத்த உன்னை

எந்த வரை நிலைப்பேன்?

காவியம் எழுதுகையில்

கை எழுத்து மாறும்

அரங்கில் அனந்தம் காண்கையில்

தலையெழுத்தே மாறும்

அந்த மற்றத்தைத் தந்ததும் நீ தானே!

துன்பத்தில் துருப்பிடித்துக் கிடக்கையில்

துயர் தடைத்து துணிவு கொடுத்தாய்

உறவுகளை இறந்து ஓடியாடித் திரிகையில்

ஓராயிரம் வர்த்தை செல்லி

ஒற்றையாய் நிற்கையில் ~ மற்றவரின்

பார்வைக்கு எனை எட்ட வைத்ததும்

நீ தானே!

என்னை அழைத்து ஊருக்குக் காட்டி

உருக்குலைந்த வாழ்வுக்கு உறுதுணையாய்...

பாசத்தின் ஓரத்தில் பரவிநரன் தவிக்கையில்

அன்பு காட்டி அரவணைப்பாய்...

அணைத்து அதவனாய் இருந்த உனக்கு

'அரங்கு' என்று ஏன் பெயர் வைத்தார்கள்

'நெருங்கு' என்றல்லவா அழைத்திருக்க வேண்டும்!

கே. மஞ்சளா

சிறுவர்

(2ஆம் பக்கத்திலிருந்து) அரங்கு ஊடாக நாடக எழுத்துருப்படைப்பாக்கம் என்ற தலைப்பின் கீழ் அவருடைய கருத்துரை இடம்பெற்றது.

இதனை அடுத்து செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் என்ற நாடக நிறுவனத்தின் நிறைவேற்று இயக்குனர் திரு தே.தேவானந்த் அவர்கள் 'சிறுவர் நாடகத் தயாரிப்பு' என்ற தலைப்பின் கீழ் தனது உரையினை நிகழ்த்தினார். மேலும் கோண்டாவில் இந்து மகா வித்தியாலயத்தின் ஆசிரியரும், பிரபல கல்கூரமான திரு சிவசிதம்பரம் அவர்கள் 'சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் உரை நிகழ்த்தினார்.

இறுதியில் குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் அவர்கள் எழுதி நெரியாள்கை செய்த சிறுவர் நாடகம் ஒன்றும் மேடையேற்றப்பட்டது. ■ - வெஷ்னு

நம்பிக்கை தரும்....

(4ஆம் பக்கத்திலிருந்து) மாணவர்கள் இப்போட்டியில் கலந்துகொண்டனர். நடிப்புகளின் கதைகளாக சனாமிப் பாதிப்பு, போர் பாதிப்புக்களும் மேலோங்கி இருந்தது. இருப்பினும், பாடசாலை மாணவர்களின் புத்தகப் பாரங்களும், குடும்பத்தின் பணப்புமக்கப் பிரச்சனைகளும், பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளும் வெளிப்பட்டும் நின்றன. வழங்கப்பட தீர்க்குள் தமது பாத் திற்திர வெளிப்பாட்டின் ஊடாக கதையை, ஈவ்வத்தை, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய விதம் பாராட்கி கூடிய தாக இருந்தது. இருப்பினும், தனிநிடிப்புக்குரிய மேஜை அசைவிக்கம், உடல்வெளிப்பாடு, உணர்வுவெளிப்பாடு, காண்சிய வெளிப்பாடு, புலக்காட்சித் தோற்றுக்கள் போன்ற பண்புகள் சிலவற்றையும் கவனிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் இவர்கள் மத்தியில் உள்ளது.

வருடந்தோறும் நடைபெற்றுவருகின்ற இந்த அழகைமல் போட்டியில் ஈடுபெடுகின்ற போட்டியாளர்களின் என்னிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றது. இருப்பினும், வரன் முறையாக வளர்ச்சி பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் நிலையை ஆசிரியர்கள் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை. எனினும், சிறுவர்களும், ஆசிரியர்களும் வெற்றி தோல்வி களை பொருப்படுத்தாது தொடர்ந்தும் அழகைமல் விழா வில் ஆர்வம் செலுத்துவது வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும்.

இதைவிட கிளிநோச்சி கல்லூரியிலும் அழகைமல் போட்டி நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். ■ - பு.ரஜன்

சவுளில் தமிழர்.....

(5ஆம் பக்கத்திலிருந்து) என்பது என்ன என்பது ஒருபக்கம் எழும் கேள்வி? இருப்பினும் வேறு ஒரு நாட்டில் அந்த நாட்டு மக்களுக்கு இது எங்கள் நாடகம் என்று போட்டுக் காட்டக் கூடிய நாடகங்கள் வரவேண்டும். அதற்காக நாம் எமக்கான தேசிய அரங்கு ஒன்றை நிறுவ வேண்டும். அப்போது தான் தமிழ் நாடகங்கள் வலுப்பெற முடியும்.

ஸ்மத்தில் நடைபெறும் பல முயற்சிகள் பற்றிய விடயங்கள் வெளியே தெரியவரு வதில்லை என்பது பெரும் குறை. குறிப் பாக பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் இடம் பெறும் முயற்சிகள் பற்றி அறியமுடியா மலிருப்பதுடன் அது பற்றி பதிவுகள் ஏதும் இல்லை என்பதும் வருத்தமளிக் கிறது. ■

பந்தையக் குதிரை

- எழுத்துரு

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்
தாயகம், திருநெல்வேலி வடக்கு
யாழ்ப்பாணம். 27.09.2004

ஸமுத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கின் தாய் என்று வர்ணிக் கப்படுவரான குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் சூபந்த யக் குதிரையார்வி என்ற நாடகம் சூத்தரங்கத்தின் முதல் பாகம் 10ஆவது அளிக்கையில் பிரசரமாகி இருந்தது. அதன் தொடர்ச்சியும் கிடையுமான பாகம் தீந்த திதழில் வெளியாகின்றது.

இது தரம் 2 முதல் தரம் 6 வரை உள்ள மாணவர் களுக்குரியது. மூனால் வளர்ந்தவர்கள்

நியாயர்:	நான் பாட்ட்டோ?!	நூயாயர்:	பாத்தீரீ நியாய! உம்மடை சுக்கீதம் அவருக்கு வெடிச் சத்தம் போல இருந்திருக்கு!
ஒநாயார்:	ஓம், பாடும்! அவர் உடனை திரும்பிப்பாப்பார்!	நியாயர்:	இண்டைக்கு எனக்குத் தொண்டை சியில்ஸை, அதாலை சுருதி கொஞ்சம் பிழைச்சுப் போச்கி!
நியாயர்:	அப்ப சரி, பாடுமான் என்றை ராகத்தை!!	நூயாயர்:	முடியூ! நாங்கள் ஏருக்கா (குதிரையாறைக்காட்டி) உவரோடை கதைக்க வேணும்! கதைக்கலாமே!
- நியாயர்	தொண்டையைச் செருமி, இசைக் கச்சேரியில் பாடும் ஒருவர் பாட அறர்பிக்கும் போது, தொண்டையைச் செருமி, இரா சுத்தை மெல்ல முணவுமுணவுப்பது போல, முணவு முணவுத்தைச் சூருதி சுத் தம் பார்த்துவிட்டுத் திடீரென உரத்து இணையிடுகிறார். உரத்து ஊளைச் சுத்தத்தைக்கேட்ட குதிரையார் திடுக்குறறு, உரத்துக் கணைத்தபடி, பின்னங்கல்களில் எழுந்து நின்று தன்னி விட்டு - முன்னைய ஓட்டப் பந்தயம் நினைவில் வர, மேடையில் வட்டமாக ஓட அறர்பிக்கிறார். இதனைக் கண்ட நியாயர் பயந்து ஒநாயார் மீது ஏறிக் கொள்கிறது. ஒநாயார் வெளியே ஓட வழியில்லாது, குதிரையார் ஓடும் வட்டத்துக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்கிறது!-	நூயாயர்:	ஒட்டு கேட்டு வேலியரும் குதிலநும் தம்முள் சிரிப்பார் -
வேலியர்:	(குதிலரிடம்) அவருக்குப் பழைய ஓட்டப் பந்தயம் ஞாபகத்தினை வந்திட்டுது!! அதுவான் குடல் தெரிக்க ஓடுறர்!!	நூயாயர்:	(தனக்குன்) அவற்றை விண்ணாணக் கதையைப் பாருங்கோ!!
குதிலர்:	(குதிரையாறைப் பர்த்து) மெய்யேய்! உங்களைத் தான்! ஏன் குடல் தெரிக்க உந்த ஓட்டம் ஓடுறியன்!!	நியாயர்:	நீங்கள் எங்கை இருந்தையா வாறீங்கள்?!
குதிரையார்:	(ஒழியபடி) நான் முதலாவதா வரவேணும்!! ஓருத்தரையும் முந்த விடக்கூடா!!!	குதிரையார்:	அங்கை இருந்து!
வேலியர்:	நீங்கள் மட்டும் தானே ஓடுறியன்!	நூயாயர்:	(தனக்குன்) பேந்தும் பார் அவற்றை கெறுவை!
குதிலர்:	இருப் பந்துகளை முந்தறுது?	நியாயர்:	நீங்கள், ஏனையா இஞ்ச வந்தனீங்கள்?!
குதிரையார்:	(ஒழியபடி) கடைசி வரை முந்த விடமாட்டன்!!	குதிரையார்:	சும்மா ஒரு அவுவலா!
வேலியர்:	(குறுக்கே நின்ற மற்றது) இது ஓட்டப் பந்தய மைதானமில்லை!!	நூயாயர்:	(தனக்குன்) பிறகும் பார் அவற்றை நடப்பை!!
குதிலர்:	இது காடு! காடு!! காடு!!	நியாயர்:	என்ன அவுவலையா?!
வேலியர்:	நீங்கள் நியாற்றை பாட்டைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு-	குதிரையார்:	சப்பாட்டலுவல்!
குதிலர்:	நிக்கிறது காட்டிலை எண்டதையும் மறந்து -	நியாயர்:	என்னையா, புல்லோ?!
வேலியர்:	முந்தி உங்களுக்கு அங்கை நடந்த எல்லாத்தையும் மறந்து..	குதிரையார்:	என்றுக் கொள்ளுப் புல்லுப் புண்ணாக்கு!
குதிலர்:	முந்தின ஓட்டப்பந்தயம் நினைப்புக்குவர-	நூயாயர்:	(தனக்குன்) ஏதோ வாய்ப்பாடு போல சொல்லுவார்!
வேலியர்:	வட்டமாத், தலைதிரிக்க ஓடத்துவங்கிலிட்டங்கள்!	ஒண்டும் விளங்க இல்லை!!	ஒண்டும் விளங்க இல்லை!!
குதிரையார்:	அடக் கடவுளோ! எனக்கு அந்தச் சுத்தம் ஓட்டப் பந்தயத்தைத் தொடக்கிற துவக்குச் சுத்தம் போல இருந்திருது!	நூயாயர்:	சப்பாடு எண்டால், வாய்ப்பாடுதானே!!
நியாயர்:	ஜயா! உங்கடை பேரை நாங்கள் அறியலாமோ?!		
குதிரையார்:	பேரோ?!		

நரியார்:	ஓமையா!	வேலியா:	என்ன ஓநாயார், நல்லா நோகுதோ?!
குதிரை:	என்றை பேரோ?.	ஓநாயார்:	நோகுதோ?! அஞ்சாறு பல்லுக் கட்டவேண்டி வரப் போகுது!
நி:	ஓமையா	குடிலர்:	நீர் கொஞ்சம் புத்தியைப் பாவிக்க வேண்டாமே!
குதிரையார்:	அறியிறதோ?	வேலியா:	கால்லை பேர் எழுதிக்கிடக்கு எண்டு சொன்ன துமே, நரியார் புத்திசாலி, விழயத்தை விளங்கிக் கொண்டார்!
நரியார்:	ஓமையா!	ஓநாயார்:	எங்கை அவன் நரியன்?!
குதிரையார்:	என்றை பேரை அறியிறதோ?	குடிலர்:	உங்களுக்கு உதை விழுந்ததும் அவர் குழநிக் கொண்டு ஒழவிட்டார்!!
நரியார்:	ஓமையா, ஓம்!!	ஓநாயார்:	கூட்டிக்கொண்டு வந்து உதை வேண்டித்தந் தானே பாவி!!!
குதிரையார்:	நீங்களோ?	வேலியா:	நரியாரோடை கோவியாதையும்!
நரியார்:	நாங்கள் தானையா!	குடிலர்:	உம்மடை மூஞ்சையைக் கொண்டு போய்க் குதிரையாற்றை காலுக்கை வைக்கச் சொன்னவரே நரியார்?!
குதிரையார்:	உண்மையாவோ?	ஓநாயார்:	உவற்றை பேர் குதிரையாரே?!
நரியார்:	உண்மையாத்தான்!!	வேலியா:	ஓம், இவர்தான் குதிரையார்!
ஓநாயார்:	சத்தியமா, உங்கடை பேரைத்தான் அறிய விரும்பிறம்!!	ஓநாயார்:	உவரைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.
குதிரையார்:	அப்பிடித்தானெண்டா அ! உங்களுக்கு எழுதவாசிக்கத் தெரியுமோ?	குதிரையார்:	ஓநாயார்! என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளும்! நான், ஒரு முசுப்பாத்திக் குணத்திலை உமக்கு உதைஞ்சு போட்டன்!
நரியார்:	ஏனையா அப்பிடிக் கேக்கிறீங்கள்?!	ஓநாயார்:	சி, பறவாயில்லை! உதை வேண்டித்தான் நான் பாடம் படிக்கவேணுமென்டிருந்திட்டுது!!
குதிரையார்:	ஏனைண்டால்.. என்றை பேர்,.. விளங்கிச்சுதோ?	குடிலர்:	பேந்தென்! குதிரையாரும் ஓநாயாரும் கோவமில் வைத்தானே?
நரியார்:	ஓமையா, உங்கடை பேர்!!	ஓநாயார்:	கோவமென்ன கோவம்? நான் அவரோடை சினை கீதம்!
குதிரையார்:	என்னுடைய வலது பின்னங்கால் குழம்பிலை -	குதிரையார்:	நானும்தான்!
நரியார்:	ஓம், குழம்பிலை!	ஓநாயார்:	நான் ஒருக்கா நரியாரைத் தேடிப் போகவேணும்!
குதிரையார்:	அடிப் பக்கத்திலை எழுதியிருக்கு!	குதிரையார்:	நானும் உங்களோடை வாறன், நரியாரைத் தேட!
நரியார்:	ஓம், எழுதியிருக்கு!	ஓநாயார்:	சி, வாரும் குதிரையார்!
குதிரையார்:	எங்கை எழுதியிருக்கு?	வேலியா:	சி சி, நீங்கள் ரெண்டுபேரும் நரியாரைத் தேடப் போகுகோ, நாங்கள் தெண்டு பேரும் இடம் மறி நிண்டு, இடம்மாவிட்டு தெண்டு காட்டப் போறம்!
நரியார்:	உங்கடை வலது பின்னங்கால் குழம்பின்றை அடிப்பக்கத்திலை-	ஓநாயார்:	- ஓநாயாரும் குதிரையாரும் வெளியேறுகின்றனர். குடிலரும் வேலியரும் அடிப்பாடியவாறு காட்சி மாற்றத்தைச் செய்கின்றனர். -
ஓநாயார்:	உங்கடை பேர் எழுதியிருக்கு! (கணக்குன்) இதென்ன வில்லங்கமப்பா!!!	பாடல்:	தப்பினோம் பீழைத்தோம் என்று தப்பியே ஒடினார் நரியார்!
குதிரையார்:	மெத்தச் சி! நான் காலைத் தாக்கிறேன், நீங்கள் கிட்ட வந்து, என்றை பேரை வாசிச்ச அறியுங்கோ!	பாடல்:	தப்பித்த நரியார் தன்னைத் தேடியே பேரார் இருவர்!
நரியார்:	(கணக்குன்) இதிலை ஏதோ வில்லங்கமிருக்கு! (உரத்து) எனக்கு வாசிக்கத் தெரியாதையா!!	பாடல்:	நரியனர் அகப்படு வாரோ?
குதிரையார்:	(கணக்குன்) நரியார் அஹ் புத்திசாலி (உரத்து) உமக்கு வாசிக்கத் தெரியாட்டல் நீ என்றை பேரை அறிஞ்சு கொள்ளமாட்டார்!!	பாடல்:	பெரியதாய்ச் சண்டை வருமோ?
ஓநாயார்:	நான் வாசிப்பன்!! நான், கற்பகதரு, மூன்பள்ளி யிலை ரெண்டு வருஷம் படிச்சனான்!	பாடல்:	பிரிந்தவர் கூடு வாரோ?
நரியார்:	நான் முன்பள்ளிக்கும் போக இல்லைப் பின்பள்ளிக்கும் போக இல்லை!	நரியார்:	சி! இனி இருந்து பார்ப்போம்!
ஓநாயார்:	பெரியவர்! நீங்கள் காலைத் தாக்குங்கோ! நான் வடிவா வாசிப்பன்!	பாடல்:	- சிறிது நேரத்தால் நரியார் மிகுந்த கவலையோடு பாடியவாறு வருகிறார் -
குதிரையார்:	(காலைத் தாக்கியபடி) இந்தாரும், கிட்ட வந்து வடிவா வாசியும்!	பாடல்:	என்ன தான் பாவம் செய்தேனோ? - ஐயா அஹ் முகத்தில் இன்று முளித்தேனோ?
நரியார்:	புத்தி கெட்ட ஓநாயாருக்குக் கெடுகூலம்!	நரியார்:	என்ன தான் பாவம் செய்தேனோ?
- ஓநாயார், குதிரையாரின் குழம்பஞ்சே முகத்தை வைத்து உற்றப் பார்க்கிறார். நரியார், ஒடித்தப்படுவதற்கு அடியத்தைக் கொடுக்கிறார். ஓநாயாரின் முகத்தில் குதிரையார் ஓங்கி உதைகிறார். ஓநாயார் உரத்துக்கத்தியபடி மல்லாந்து விழுகிறார். நரியார் உரத்து ஊனை மிட்டபடி ஒழவிடுகிறார். விழுந்து கூட்கும் ஓநாயார் அருகே வேலி யாரும், குடிலரும் செல்கின்றனர். இருவரும் ஓநாயாரைத் தாக்கி விடுகின்றனர் -			

குடிலர்: என்ன நரியார்? ஓநாயாரைப்பற்றி ஏதோ சொல்லீக் கொண்டு வாற்று!

நரியார்: பாவம் ஓநாயார்! முஞ்ச பறக்க உதை வேண்டிட்டார் அந்த ஆளிட்டை!

குடிலர், அந்தாள் ஆறு?

வேலியர்: அவர்தான் குதிரையார்!

நரியார்: அப்பீடியே?! உவரே அவர்? எவ்வளவுதான் கோவ மெண்டாலும், இப்பீடி உதைக்கிறதே முகத்திலை?

குடிலர்: நரியார், இப்ப எங்கை போற்று?

நரியார்: நாலூஞ்ச நாளைக்கு ஓநாயாற்றை கண்ணிலை படா மல் இருக்கத்தான், தார இடத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறன்!

வேலியர்: நரியார், நீர் ஓநாயாரைச் சந்திச்சு அவரிட்டை மன்னிப் புக் கேக்கலாமே?

நரியார்: நான் எந்தப் பிழையும் விட இல்லை! ஆணாலும் ஓநாயார் என்னிலைதான் கோவுமா இருப்பார்! அவற்றை கோவம் மாற்றும். அதுக்குப் பிறகு அவரைச் சந்திக்கிறன்!

குடிலர்: இல்லை நரியார், நீர் நில்லும்! நாங்கள் அவரைச் சமாதானப்படுத்திறம்!

நரியார்: என்னைத் தடுக்காதையுங்கோ! நான் போறன்!

வேலியர்: இல்லை நரியார், நீர் நில்லும்!!

நரியார்: இல்லை என்னைத் தடுக்க வேண்டாம்!

வேலியர்: நான் உம்மைப் போகவிடமாட்டன்!

நரியார்: இல்லை நான் போக வேணும்!!

வேலியர்: போறுதின்டால், எனக்கு மேலாலை பாஞ்ச போம்!!

நரியார்: அப்பீடியோ?

வேலியர்: ஓம், அப்பீடித்தான்!

நரியார்: பாய்வன்!!!

குடிலர்: ஏலுமெண்டால் பாயும்!!

நரியார்: இந்தா பாயிறன்!!!

வேலியர்: பாயுமன்!!!

- நரியார் பின்புறமாக நாலடி வைத்துப் பின்னோக்கிச் சென்று, பின்னர், வேகமாக வேலியரை நோக்கி ஓடிப் பாய்ந்து, வேலியரையும் கீழே விழுத்தித் தாழும் விழுந்து எழுந்து ஓடிவிடுகிறார் -

குடிலர்: அடடா!!! நரியார் உம்மைப் பாட்டத்தறிய விழுத்திப்போட்டுப் போறார்!!

(வேலியர் எழுந்திருப்பதற்கு உதவியடி)

என்ற கையைப் பிடிச்சு கொண்டு மெல்ல எழும்பும்!

வேலியர்: (எழுந்த நின்ற பின்னர்) நரியார், நல்லாப் பயப்பிடு றார்!

குடிலர்: ஓநாயாருக்கல்லோ?! சரியாப் பயப்பிடுறார்!!.. என்ன இருந்தாலும் நரியார் நல்லவர்!

- இவர்கள் இருவரும் என்ன நினைத்துக் கொண்டார்களோ தெரியவில்லை, நரியார் பற்றிப் பாட்டுப்பாட அந்தித்துவிட்டார்கள் -

பாடல்

குடிலர்: நரியாரோ நல்லவர்
சரியான கெட்டிக்காரன்!
தெரியாம லேனுமைவர்
புரியாரே சிறு பிழையும்!

வேலியர்: நரியாரோ குறும்புக்காரன்!
சரியான பகிடிக்காரன்!

தெரியாத தேதும் இல்லை!

புரியாத புதிருமில்லை!

- இவ்வேளை ஓநாயாரும் குதிரையாரும் வருகின்றனர். அவர்களும் பாடியவரை வருகின்றனர் -

குதிரையார்: நரியாரைத் தேடி நாங்கள்

தீரியாத தேசமில்லை!

புரியாத பாதையில்லாம் தீரிந்தே நாம் கணைத்துப்போனோம்!

ஓநாயார்: தெரியாமல் வாயில் உதையைப்

பெரிதாக வாங்கிவிட்டேன்!

மரியாதை கெட்டுப்போச்சு

சரியாகக் கெட்டுப்போச்சு!

குடிலர்: என்ன, ரெண்டுபேரும் இன்னும் நரியாரைக் கண்டுபிடிக்க இல்லையே?

ஓநாயார்: எங்கை கண்டு பிடிக்கிறது?

குதிரையார்: நடந்து காலெல்லாம் உளையிது!

வேலியர்: இப்ப கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னம்தான் நரியார் இதாலை போனவர்.

ஓநாயார்: போனவரோ?

குதிரையார்: நீங்கள் ஏன் அவரை மறிக்க இல்லை?

குடிலர்: மறிச்சனாங்கள்! பறிச்சக்கிகாண்டோடிழறார்!!

வேலியர்: பறிச்சக்கிகாண்டோ? மறிச்ச என்னைப் பாட்டத் தறிய விழுத்திப்போட்டுப் பாஞ்சோடிழறார்!!

ஓநாயார்: ச்சா(ய) நாங்கள் கொஞ்சம் பிந்திப் போனம்!!

குடிலர்: ஓநாயார், நீர் நரியாரை ஓண்டும் செய்யக் கூடாது!!

ஓநாயார்: நரியாரை என்ன செய்யிறன் எண்டதை இருந்து பாருங்கோ!!

குதிரையார்: நானும் வாறன்!

- இருவரும் வெளியேறகின்றனர் -

வேலியர்: ஓநாயார் கழுங்கோபத்தோடை போறார்!

குடிலர்: நரியார் கண்ணிலை பட்டால் சாம்பல்தான்!

வேலியர்: (பர்வையாளரைப் பார்த்து) பிள்ளையர்! நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீங்கள்? ஓநாயார், நரியாரைக் கண்டால் அடிப்பாரோ?

பார்வை: (பிள்ளைகள் பலவாறு விடை கூறுவர். வேலியரும் குடிலரும் தொடர்ந்து அவர்களோடு உரையாடலாம். என்ன நடக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிய வில்லை என்ற முடிவை நோக்கி வருவது நல்லது)

குடிலர்: (பர்வையாளரிடம்) பிள்ளையர்! என்ன நடக்கப் போகுது எண்டதை நாங்கள் பொறுமையா இருந்து பாப்பம்!

குடிலர்: பிள்ளையர் கொஞ்ச நேரத்துக்கு நாடகக் கதையை நிறுத்திப் போட்டு,

வேலியர்: நடந்த கதையைப் பாட்டாப் பாடுவம்!!

குடிலர்: சி பாடுவம்!!!

பாடல்: பாட்டெடான்று பாடப் போறோம் பக்குவமாய்க் கேழும் அதனை!

காட்டுக்குள் நடந்த கதையைக் கண்டுகொண் டிருக்கும் நீரும்!

காட்டுக்கு வந்தா ரையா

ஓட்டக் குதிரை வீரன்!

காட்டாரும் கேட்டாப் பெயரை

விட்டாரே காலால் உதையை!

கேட்டவர் நரியார் தப்ப

கேட்டிடா ஓநா யாரும்!
வூட்டத்தக் குதிரை உதையப்
பாட்டத்தில் வீழுந்து போனார்!
விழுந்தவர் பாவ மென்று
வேலியர் குடிலர் தாக்க
எழுந்துமே நின்று கொண்டார்
எங்களின் ஓநாயாரும்!
ஓநாயார் துண்பாச் கண்டு
ஏங்கினார் குதிரை யாரும்!
ஓநாயும் பிழையைச் செய்தேன்
என்னை நீர் மன்னியு மென்றார்!
மன்னிப்பு எதற்கு ஜயா
என்னிலே பிழை இருக்க?
மூன்றுக்கு யோசியாது
பின்னுக்கு உதையும் பெற்றேன்!
இன்றமுதல் நானும் நீரும்
இணையியா நண்பர்கள்!
என்று சொன்னார் குதிரையாரும்!
ஏற்றுக் கொண்டார் ஓநாயாரும்!
இருவருமே சேர்ந்து கொண்டார்
நரியனாரைத் தேடுகின்றார்!
ஒரு வேளை கண்டு கொண்டால்
நரியனாரை என்ன செய்வார்?
என்னதான் செய் தீடுவார்
என்னென்ன நடக்குமின்று
கண்ணான கண்மணிகாள்
நன்றாகப் பார்த்திடுவீர்!
நாளினிக் குடிலர் அல்ல
நாளினிக் குடியானவன்!
ஏனிந்த மாற்ற மென்று
நாளினிக் கூறமாட்டேன்!

- குடிலர் பின் மத்திய மேடையில் குடிசையை வைத்து விட்டுக் குடிசைக்குள் சென்று மறைந்து விடுகிறார். வேலியர் முன் வலது மேஷடயின் மேற்புறத்தில், சுற்றுச் சிவான கோணத்தில் வேலியை வைத்துவிட்டு அதன் பின்னால் நிற்கின்றார். நரியர் மிக வேகமாக வருகிறார். குடிசையான்றைக் கண்டதும் திடீரென நிற்கிறார் - நரியர் அஹ்டாய்!! குடிசை ஓண்டு தெரியது!! எனக்கு இன்டைக்கு நரி முழுவியனம்! அதிஷ்டம் வீடுதேடி வருகுது! அதாலைதான் வீடு என்னைத் தேடி வந்திருக்கு! இந்த வீட்டுக்குள்ளை ரெண்டு நாளைக்கு மறைஞ்சிருக்கலாம்!!.. ஓநாயாருக்குக் கோவும் தனியை, அவறைப் போய்க் காணலாம்!! (பராவையாளரைப் பார்த்து) பாத்தீங்களே பிர்ளையைர்!! இந்த நரியாற்றை நிலைமையை? குதிரையாரை ஆரிரண்டு தெரியமல், ஓநாயாரை அவரிட்டைக் கூட்டுக்கிளாண்டு போக, குதிரையாற்றை காலுக்கை ஓநாயார் முகத்துபும் கிளாண்டுபோய வச்சிட்டு, உதை வேண்டிப் போட்டு இப்பு என்னைத் தேடித் திரியிறார். அடிக்கிறதுக்கு!! ஏதோ, அவருக்கு நான்தான் உதை வேண்டிக் குடுத்ததா அவர் நினைக்கிறார்! ஒருந்தருக்கு எதை வேண்டிக் குடுத்தாலும் குடுக்கலாம், ஆனால் உதை வேண்டிக் குடுக்கலாமே?!!.. எதை?!! உதை!! (எற்றவிட்டுத் தன்குறம்பைத் தானே நினைத்துச் சிரிக்கிறார் நரியர்)

பின்னையன்! இந்தக் குடிசைக்குள்ளை ஆரும் இருக்கின்மோ?!

பார்வை:(சிலர் ஓம் எனக் கூறக்கூடும் சில குறம்புக் காரப் பின்னைகள் இல்லை என்றும் சொல்லக்கூடும்)

நரியர்: எதுக்கும் ஒருக்காக் கூப்பிட்டுப் பாப்பம்!!...!! வீட்டுக்காரா!!...!! ஜயா!!.. வீட்டுக்காரர்!!...!!
குடிலர்: (வரயிற் திரையை விலக்கி, எட்டப் பார்த்து) அராது கூப்பிடுறது?!!
நரியர்: அது நான் தானையா, நரியர்!!
குடிலர்: நரியாரோ?!! என்ன வேணும்? உமக்குத் தரக் கோழி ஓண்டும் இருக்க இல்லை!
நரியர்: எனக்குக் கோழி வேண்டாமையா!!.. ஓநாயார் என்னைத் தரத்திக் கொண்டு வாறாரையா!!..!!
குடிலர்: ஏன்? உம்மை அவர் ஆட்டுக் குட்டி எண்டு நினைச் சிட்டாரோ?!!
நரியர்: இல்லை ஜயா!! -
குடிலர்: அபிடிடியண்டால், நீர், அவருக்கு என்ன பிழை செய்தனர்?!!
நரியர்: அவரை நான் குதிரையாரிட்டைக் கூட்டுக்கிளாண்டு போனதும் உண்மை! ஓநாயார், குதிரையாரிட்டை உதை வேண்டினதும் உண்மை! -
குடிலர்: நீர், அவருக்கு உதை வேண்டிக் குடுத்ததும் உண்மை!
நரியர்: இல்லை, இல்லை! அது உண்மை இல்லை!! -
குடிலர்: அப்ப, எது உண்மை?!!
நரியர்: அவர் அப்படி நினைக்கிறார் எண்டதுதான் உண்மை!
குடிலர்: ஓநாயார் அப்படி நினைக்கிறது பிழையோ?!!
நரியர்: அதுதான் மிகப் பெரிய பிழை!!
குடிலர்: ஏன்?
நரியர்: குதிரையாருக்குக் கிட்டப் போகச் சொல்லி நான் அவரிட்டைச் சொல்லலில்லை! அவராத்தான் போனவர்! போகவேண்டாம் எண்டு நீர் மறிக்க இல்லை?!!
குடிலர்: நரியர்: மறிச்சிருக்கலாம், நான் அப்படிச் செய்ய இல்லை! வேலியர்: குடிலர்! நரியர் பாவும்! ரெண்டு நாளைக்கு உங்களோடை இருக்க விடுங்கோவன்!
குடிலர்: இருக்க விடவேர்!
வேலியர்: ஓம், விடுங்கோ!
நரியர்: ரெண்டு நாளைக்கு இருக்கவிட்டால் போதுமையா! பிறகு நானா வெளிக்கிட்டுப் போகிடுவன், ஓநாயா ரிட்டை!
குடிலர்: சரிசரி! நரியர் போய் குடிலுக்குள்ளை இரும்!
நரியர்: மெத்தப் பெரிய உபகாரம்!
(நரியர் குடிலுக்குள் சென்று வீடுகிறார்)
வேலியர்: நரியர் பாவும்! அவரிலை பிழை இல்லை!
குடிலர்: சீன்னப் பிழை ஒண்டிருக்கு!
வேலியர்: குதிரையாற்றை காலுக்குக் கிட்டப் போகாதையும்! எண்டு அவர் ஓநாயாரிட்டைச் சொல்லியிருக்கலாம், எண்டு சொல்லிறநிங்களோ?!!
குடிலர்: ஓம், அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்தானே?!!
வேலியர்: அப்ப, ஓநாயார் தேவந்தால், நீங்கள் நரியாரைக் காட்டிக் குடுப்பிங்களோ!
குடிலர்: ஓநாயார் வந்தாப் பிறகு அதைப் பற்றி யோசிப்பம்!
வேலியர்: நரியர் பாவும்!
- இவ்வேளை ஓநாயாரும் குதிரையாரும் நடைக் களை மறக்கப் பாடியபடி வருகின்றனர் -
பாடல்:
கால் நடையா நடந்து மல்லோ ஓநாயாரே - நானும் கால்கடுக்க நடந்து வாறேன் ஓநாயாரே காற்குளம்பு தேயவல்லோ ஓநாயாரே - நானும்

கால் நடையாய் நடந்து வாறேன் ஓநாயாரே !
 நரியாரைக் கண்டவர்கள் யாருமில்லை - இங்கே
 நாரிநல்லா நோகவல்லோ நாங்கள் வாறோம் !
 குடிசையான்று தெரியுதல்லோ நாங்கள் வாறோம் !
 குடிசைமுன்னே நிற்கிறாரே குடியானவரும்

குடிலர்: என்ன பாட்டுக் கச்சேரியோட வாறீங்கள் ரெண்டு
 பேரும்?

குதிரையார்: நரியனாரைத் தேடியல்லோ நாங்கள் ரெண்டு பேரும்
 வராம்!

வேலியர்: நரியனாரோ? அவர் இந்தப் பக்கம் வர இல்லையே!

குடிலர்: சீசீ! நரியனார் என்றை குடிலுக்குள்ளை தான்
 இருக்கிறார்.

ஓநாயார்: கள்ளன், உங்கையே ஓளிச்சிருக்கிறார்.

வேலியர்: (தனக்குள்) குடிலர் செய்த வேலையைப் பாருங்கோ.

குடிலர்: நரியார்! குடிலுக்குள்ளை பதங்கி இருந்தது காணும்,
 வெளியாலை வாரும்.

நரியார்: (வெளியே வந்து) குடிலர்! நீரும் ஒரு மனிசனே?!

நம்பி வந்த ஒருத்தரை இப்பிடி ஏமாத்தலாமே?

ஓநாயார்: நரியாரே, இஞ்ச வாரும்!

நரியார்: ஐயோ, நான் வரமாட்டன்! நீங்கள் அடிப்பீங்கள்!!

குதிரையார்: அவர் அடிக்கமாட்டார்! நீர் கிட்டப்போம்!!

நரியார்: கடைசிவரை போகமாட்டன்! நீங்கள் எல்லாருமா
 என்னைப் பீடிச்சு அடிக்கப் போறீங்கள்!!

குடிலர்: ஒருத்தரும் ஓண்டும் செய்யாயினம் உம்மை!!

நரியார்: நீர் கடையாதையும். காட்டிக்குடுத்தப் போட்டு!

- குதிரையாரும் ஓநாயாரும் நரியார் அருகே கெல்ல அவர் ஓடத்
 தொடங்குகிறார். அவர் அங்குமின்கும் ஓட இவர்களும் தாச்சி,
 கீர்த்தட்டு மறிப்பதுபோல, அங்குமின்கும் மறித்து விளையாடி, இறுதி
 யில் ஓநாயார் கையில் பிடிபட -

நரியார்: ஓநாயார்! என்னை ஓண்டும் செய்யாதையுங்கோ!!

ஓநாயார்: ஓண்டும் செய்ய மாட்டன்!!

நரியார்: சத்தியமா?!

ஓநாயார்: சத்தியமா!!

நரியார்: உண்மையா?!

ஓநாயார்: உண்மையா!!

நரியார்: நிச்சயமா?

குதிரையார்: நரியார்!

நரியார்: ஓய்!

குதிரையார்: ஓநாயார் உம்மோடை -

வேலியார்: உண்மையாத்தான்.

குடிலர்: சத்தியமத்தான் -

குதிரையார்: நிச்சயமாத்தான்.

ஓநாயார்: சினேகிதமா இருக்கப்போறன்!

நரியார்: கடவுள் சத்தியமா?!

குதிரையார்: அட! இதென்டாப்பா இது!? அபிரம் சத்தியம்
 வேண்டிக்கிகாண்டு!?

ஓநாயார்: கடவுள் சத்தியமா, நரியார், நான் உம்மோடை சினே
 கிதம்! சினேகிதம்!! சினேகிதம்!!! இது சத்தியம்!
 சத்தியம்!! சத்தியம்!!!

ஏனையோர்: (நரியார் தவிர) இதுக்கு நாங்கள் சாட்சி! சாட்சி!

நரியார்: ‘தாங்க யூ’ ‘தாங்க யூ!!’ ‘தாங்க யூ!!!’ இதை அப்
 பவே சொல்லியிருக்க நான் இவ்வளவு தாரம்
 ஓடியிருக்க மாட்டனே!!!

குதிரையார்: நீர் நிண்டாலெல்லோ, சொல்லுறத்துக்கு!!!

நரியார்: அப்ப பேந்தென்ன!?, கடை முடிஞ்சுது!

வேலையார்: உம்மடை கடை முடிஞ்சுது. அணால், குதிரை
 யாற்ற கடை இன்னும் முடியவில்லை.

நரியார்: குதிரையாரையும் அரேவும் தூரத்திக்கிகாண்டு
 வருகின்மோ!?

குடிலர்: ஒருந்தரும்அவரைத் தூரத்திக் கொண்டுவர இல்லை!

குதிரையார்: ஒருந்தத்தர் என்னைத் தூரத்தி விட்டிட்டார்.

ஓநாயார்: அதாரவர்!?, உங்களைத் தூரத்தினவர்!!

குதிரையார்: அது ஒரு பெரியகடை!

வேலியர்: கடையின்றை முதற் பகுதியைக் குடிலரும் நானும்
 சொல்லுறம் -

குதிரையார்: மிச்சுத்தை நான் சொல்லறன்!

குடிலர்: நாட்டிலை, பண்ணையாராருத்தர், எங்கடை
 குதிரையாரை வளர்த்து வந்தார்!

வேலியர்: குதிரையார் ஓட்டப் பந்தயங்கள்ளை ஓடி வெல்லுற
 துக்காக்கத்தான், பண்ணையார் இவரை வளர்த்தார்.

குடிலர்: அதுக்காக அவர், இவருக்கு என்னும் கொள்ளும்
 பூல்லும் புண்ணாக்கும் சத்து மருந்துகளும் குடுத்து
 வந்தவர்!

நரியார்: தீன்னக் கோழிக்குக்க இல்லையே அவர்!?

வேலியர்: இவர், உம்மைப் போல நரியாரில்லை, குதிரையார்.

ஓநாயார்: அவர் ஆட்டுக்குட்டியுங் குடுக்க இல்லையே இவருக்கு?

குடிலர்: இவர் ஓநாயாரில்லை! குதிரையார் மச்சந்தின்றிர
 தீல்லை! சைவம்!!

நரியார்: அட சைவமே?! சைவம் சாபிட்டு என்னின்டு ஓட்டப்
 பந்தயத்திலை வெல்லறது!?

வேலியர்: ஆறு வருஷமா, இவர் ஓடின பந்தயங்கள் எல்லாத்
 தீலையும், இவர்தான் முதலாவதா வந்தார்!

ஓநாயார்: பேந்து, ஏழாவது வருஷம் என்ன நடந்திது!?

குடிலர்: ஏழாவது வருஷம், ஓட்டத்திலை முதலாவதா வரா
 மஸ் முதல் முறையா, ரெண்டாவதா வந்திட்டார்!

வேலியர்: பண்ணையாருக்குச் சரியான கோவும் வந்திட்டுது!
 பண்ணைக்குக் கூட்டுக் கொண்டு போய்க் குதிரையா
 ருக்குச் சாம்பல் அடி!!

குடிலர்: இந்தாவு கடையுந்தான் குதிரையார் எங்களுக்குச்
 சொன்னவர்.

நரியார்: மிச்சுத்தையும் சொல்லுங்கோ குதிரையார்! நீங்கள்
 சாம்பலடி வேண்டின கடை சோக்கா இருக்கு! பேந்து?

ஓநாயார்: ஆறும் அடிவேண்டுறுதும் உதை வேண்டுறுதும்,
 நரியாருக்குச் சோக்காத்தான் இருக்கும்.

நரியார்: ‘சொறி! சொறி!!’ ஐயாம் வெரி சொறி!!! ஓநாயார்.

வேலியர்: உந்தச் சொறியை வைச்சுக்கிகாண்டு ஆக்களோடை
 நெடுக்கச் சொறியும்!

குடிலர்: குதிரையார், உங்கடை மிச்சுக் கடையைச் சொல்
 லுங்கோ!

குதிரையார்: சுவக்காலை சாம்பலடி அடிச்சவர். ரெண்டு நாளை
 பூல்லு மட்டும்தான் தந்தார்!.

வேலியர்: என்னுமில்லைக் கொள்ளுமில்லைப் புண்ணாக்கு
 மில்லை! சத்துமருந்துமில்லை.!!

குதிரையார்: ஓம்! பூல்லும் பச்சுத் தண்ணியும் மட்டும்தான்!

ஓநாயார்: அடப்பாவம்! பேந்து!?

குதிரையார்: பேந்து வழுமைபோல எல்லாந் தந்தார்!

நரியார்: அப்பிடியே! நல்ல மனிசன்!!

குதிரையார்: அடுத்த ஓட்டப்பந்தயத்திலை, நான் முக்கைப் புடிசு
 சுக் முக்கி ஓடின்!

குடிலர்: பேந்தென்ன? முதலாவதா வந்திருப்பீங்கள்!

முதலாவதினங்கை முதலாவது!?

முண்டாவதா வந்தன்!!

வேலியர்: இதென்ன கொடுமை? ஏன் அப்பிடி நடந்தது?

குதிரையார்: நான் நினைக்கிறான், பண்ணையாற்றை சவுக்கடிப் பயம் மனதுக்கை கிடந்திருக்கு!

ஓநாயார்: அந்தப் பதட்டத்திலை, திறமா ஓடிலாமல் போயிருக்கும்!.

நரியார்: அது சரி, பேந்தென்ன நடந்தது?

குதிரையார்: போட்டிக்காக என்னிலை கட்டியிருந்த பட்டி, கடிவாளம் எல்லாத்தையும் ஓட்ட மைதானத்திலை வச்சே கன்டினார்!

ஓநாயார்: எல்லாரும் பாக்கத்தக்கணையாயோ!?

குதிரையார்: ஓம், எல்லாரும் பாக்கத்தக்கணையா! மற்றுக் குதிரையாரவையும் பாத்துக் கொண்டு நிச்தத்தக்கணையா!

நரியார்: அவை பாத்துச் சொண்டுக்கை சிரிச்சிருப்பினம்!

குதிரையார்: ஓம், எனக்கு அதுதான் சரியான வெக்கழும் கவலையுமாப் போசுக!

குடிலர்: அவைக்கும் ஒரு நாளைக்கு உதுதான் எண்டது அவைக்கு விளங்கியிருக்காது பாவங்கள்!

வேலியர்: குதிரையார்! பண்ணையார் பேந்து என்ன செய்தார், உங்களை?

குதிரையார்: உதாலை உப்பிடியே எங்கையும் போய்த்துலை! பண்ணைப் பக்கம் வந்தியோ அடிப்பன்! எண்டார்!

ஓநாயார்: அட அனியாயம்! பேந்து நீங்கள் என்ன செய்தியள்?

குதிரையார்: பண்ணையாருக்குப் பின்னாலை பதுங்கிப் பதங்கிப் பேரோன்! கொஞ்சத்தரம் போக, அவர் திரும்பிப் பாத்தார்! நான் பின்னாலை வாறுதைக் கண்டதும், வராகை! வந்தியோ அடிப்பன்! எண்டு சொல்லிப் போட்டு!

நரியார்: அ! சொல்லிப் போட்டு!?

குதிரையார்: பெரிய கல்லொண்டை எடுத்து எனக்கு எறிஞ்சுரா!

குடிலர்: எறிஞ்சுவரோ?! சில மனிசர் இப்பிடித்தான்!!

குதிரையார்: நஸ்லவேளை அவர் எறிஞ்சு கல்லு என்னிலை படேல்லை -

வேலியர்: கடவுள் காத்தது!! அது பட்டிருக்க!

குதிரையார்: கல்லுப் போய்ப் பக்கத்திலை நின்ட வாழையாரிலை பட்டு, வாழையார் குலையோடை சிரிஞ்சுபோனார்.

ஓநாயார்: பாவம் வாழையார், வீணா எறிவேண்டினார்!!

நரி: வாழையாரும் பாவம் என்னெப்போலத்தான்!

குடிலர்: உம்மைப் போலயோ ஏன்

நரியார்: ஓநாயார் தணாயுப் போய் உதை வேண்டிப் போட்டு, சும்மா நின்ட என்னைக் கலைச்சுத்திரிய இல்லையே?

நரியார்: உமக்கு என்னோடை சேட்டை கூடிப் போசுக் கல்லொண்டிட்டுத் தநானும் விட்டனென்டால்தான் உமக்குச் சரிவரும்!

நரியார்: ஜயையோ வேண்டாம்! ஜயாம் சொறி!!

குடிலர்: குதிரையார் பேந்தென்ன நடந்தது உமக்கு!?

குதிரையார்: என்ன நடக்கிறது! எனக்கும் கோவம் வந்திட்டுது நான் கால்போன போக்கிலை நடக்கத் துவங்கி விட்டன்!

வேலியர்: நடந்து இங்க வந்து சேர்ந்தியளாக்கும்!?

குதிரையார்: ஓம் அதுக்குப் பிறகு நடந்ததெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும் தானே!?

நரியார்: இப்பத்தானே எனக்கு ஒரு விஷயம் விளங்குது!

ஓநாயார்: என்ன விஷயம் விளங்குது!

நரியார்:

குதிரையார் உமக்கேன் உதைஞ்சவர் எண்ட விஷயம் தான்!

ஓநாயார்: ஏன் உதைஞ்சவர்?

நரியார்: பண்ணையார் தனக்குக் கலையை எறிஞ்ச கோவத்தை, உமக்கு உதைஞ்ச தீர்த்துக்கொண்டார்.

ஓநாயார்: அ! நீர் போம்!! பெரிய கண்டுபிடிப்பு உது!!!

- அணைவரும் சிரிக்கக்கூட்டும் -

குடிலர்: பண்ணையாரும், குதிரையாருக்கு ஸியிறன் எண்டு நினைக்கச்சிக்கொண்டு, வாழையாருக்குத்தானே விட்ட வர் என்று!!

குதிரையார்: நான் முதலாவதா வர இல்லை எண்டு எனக்கு அடிக்கிறார், அவிட்டுக் கலைக்கிறார்.

வேலியர்: ஓம் அவர் மட்டும் குதிரையாருக்கு எறியிறன் எண்டு வெளிக்கிட்டு, வாழையாருக்கு எறியிறார்

- இங்கும் அணைவரும் சிரிப்பர் போவும் -

ஓநாயார்: குதிரையார், உங்கடை ஏதிர்காலம் பற்றி நீங்கள் என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?

நரியார்: என்ன யோசிக்கிறது?! அவர் இங்க, எங்களோடை தான் இருப்பார்!!

குடிலர்: ஓம்! அவர் வேறை எங்கை போறது!?

வேலியர்: எங்களோடையே இருக்கட்டும்!

நரியார்: அவருக்கு இஞ்ச புல்லு மட்டும் தாராளமாக் கிடக்கு!

ஓநாயார்: என்னும் கொள்ளும் புண்ணாக்கும் சத்து மருந்தும் இங்க கிடைக்காது!!

குதிரையார்: அதுகண ஏன் எனக்கு?! புல்லும் பச்சத் தண்ணியும் மட்டும் போதும்! மச்சத்துக்கு நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்!

நரியார்: என்ன, எங்களைப் புடிச்சுத் தின்னப் போற்றுகளோ -

- அணைவரும் சிரிப்பர் -

குதிரையார்: இல்லை! இல்லை! சாப்பாட்டுக்குப் புல்லு! தாகத் துக்கு தண்ணி சந்தோசத்துக்கு நீங்கள்! புழகம் வந்தால் ஒடுக்காடு!!

குடிலர்: இனி என்ன?! குதிரையாற்றை அலுவல் சரி!!

குதிரையார்: ஓம், என்றை அலுவல் சரி!! மெத்தச் சரி!!!

ஓநாயார்: அப்ப என்ன, எல்லாற்றை சந்தோசத்துக்காகவும் நாங்கள் அடிப்பாடுவம்!!

வேலியர்: (பர்வையாரிடம்) பின்னையள்! குதிரையார் எங்களோடை சேர்ந்து இருக்கப்போற சந்தோசத்தைக் கொண்டாட, நீங்களும் எங்களோடை சேர்ந்து அழிப்பாடுகோ!..! அச்சாப் பின்னையள்!!!

பாடல்: பாட்டுக்குத் தாளம் போருங்கள்

பார்த்துச் சரியாகபோருங்கள்

ஆட்டத்துக்கேற்ற அபிநயம்

அழகாய் பீடியுங்கள்

நாட்டுக்கு வந்த குதிரையாரர்

நாங்கள் நண்பராய் ஏற்ற விட்டோம்

தோட்டத்துக் குதிரையாரும்

தோழராய் வந்தவிட்டார்

- மற்றும் -

கூத்துரங்கம்

KOOTHARANGAM

உளசமூகப் பணியில் வெளிப்பாட்டு மறைமைகள்

நீண்ட பேர் அனைத்துத்தாலும் சனாமி இயற்கைப் பேரினினாலும் விநாக்கல்களுக்கு அடிப்பட்டிருக்கும் மக்களின் மனங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அல்லது காயப்பட்டுக் காணப்படுகின்ற மனத்திற்கு கூடுதல் கூடுதல் ஏற்படுத்துவதற்கு பல நிறுவனங்கள் இன்று பல பணிகளை மேற்கொள்கின்றன. சனாமி தாக்கத்தின் பின் முக்கிய நிதியிட்டல் திட்டமாகவும் உள்சமூகப் பணித் திட்டம் மேற்கொள்கியுள்ளது.

உளநாடுக்கீட்டைத் தீர்ப்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்தல் செயற்றிட்டம் ஒரு முக்கியமானதும் நீண்டகால அறைபவம் உள்ளதுமான செயற்பாடாக உள்ளது. இதனோடு உளநோய்க்கான சிகிச்சை கூஙம் உளசமூகப் பணிகளில் முக்கியம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு செயற்பாடுகளுமே உளசமூகப் பணித் திட்டம் என்று கூறப்படுகின்ற எண்ணப்பார்த்தும் உணர்சு, அணான், இன்று உளசமூகப் பணித் திட்டங்களில் வெளிப்பாட்டு மறைமை கூஙம் (Expressive Methods in Psychosocial work) முனைப்பிய பெற்ற செயற்றிட்டங்களாக முன்னகர்த்தப்படுகின்றன. மனதின் அபிவிருத்திக்கும் மனவு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கும் ஆடல், இசை, விளையாட்டு, நாடகம், கதைசிலால்லல், படம் வரைதல், தொர்ந்தைப் பழங்குளர் போன்ற வெளிப்பாட்டு மறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இன்று எமது பகுதிகளில் இவை நன்கு கற்றியப்பட்டு, ஆய்வு செய்யப்பட்டு, தொடர் கண்காணிப்புக்களின் அடிப்படையில் செயற்படுத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. மாராக ஒரு குறுகிய காலப் பயிற்சியுடன் அவசரமாகத் திட்டத்தை நடைமறைப்படுத்துவதற்காகக் களத்தில் முதிர்ச்சியும் அறைபவமுற்ற பலர் பணியாற்றுகின்றனர்.

எமது பண்பாட்டு வெளிப்பாட்டு மறைகள் ஜிடாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற கூடுதல் தனியும் பணிகளை மிகப் பயனாள்ளவையாக அமையும். மேற்கூற இறக்குமதிகள் அதிக பயனை வழங்கிவிட முடியாது. இதனால் எமக்கான உளசமூகப் பணிகளை திட்டமிடுவதற்கும் ஆய்வு செய்து தக்க வழிமறைகளைக் கண்டுகொள்வதற்கும் ஆய்வுக் குழு (Research Group) ஒன்று இருவாக்கப்படவேண்டும். அதற்கு நிதிக்கிடை நிறுவனங்கள் ஆதரவு வழங்க முன்வரவேண்டும்.

வெளிப்பாட்டு மறைமைகளுக்குள் உள்ளடக்கப்படுகின்ற நாடகம் ஏனைய வெளிப்பாட்டு மறைகளின் கூறுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இன்று நாடகச் செயற்பாடுகள் உளசமூகப் பணிக்கு பயன்படுத்தப்படுவதோடு நாடகக்காரர்களும் உளசமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இச் செயற்பாடுகள் ஜிடாக நல்ல பல விளையுகள் கிடைக்கப்பெற்றாலும் உளசமூகப் பணிகளை நாடகச் செயற்றிடத்திற்கன தீட்டுவத்தும் பாடத் திட்டம், வரையறைக்கப்பட்ட எண்ணக்கரு, அதற்கான அறிமுறைகள், சீரான படிமுறைச் செயற்பாடுகள் (Theory concepts & Activities) இல்லையின்றே சொல்லலாம். இதனால் முயன்று தவறம் பாணியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற உளசமூகப் பணிக்கான நாடக அரங்கக் செயற்பாடுகளை ஆய்வு செய்து செயற்பாடுகளைத் தொடர்ச்சியாக ஆராய்ந்து எமது பண்பாட்டுக்கு ஏற்றுதாகக் கண்டுகொள்ள உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். இன்று இப்பணியில் யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களைப் பிழும் ஈடுபடுகின்ற அரங்க நிறுவனங்கள் அதிக கவனம் எடுத்துச் செயற்படவேண்டும். இல்லையெல் ஒரு சில அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தி குறுப்பங்களை விளைவித்த செயற்றிடங்களாக இவை அமைந்துவிடும். நிதிக் கொடையாளர்களும் நிதி பெறுவனர்களும் இவ்வாராண அந்கப்பணிகளில் முழுமனதாடன் ஈடுபடவேண்டும்.

பதிவுகள்

நாடகங்கள் அதீகம் வரவேற்புப் பெற்றிருந்த எழுபது களில் அரங்கேறிய நாடகங்களில் ஒன்றின் காட்சி கிடு. அதீக தொழில்நுட்பங்கள் கையாளப்படாமல், நவீன நாடக மரபுகளின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவதற்கு முந்திய யாழ்ப்பாண நாடக மரபிற்கு உதாரணமான ஒரு நாடகம் கிடு. கிதிகாச கதைகளில் கிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட நாடகம்.

1970-லும் ஒன்று வல்வெட்டித்துறை ஹெலியன்ஸ் நன்பர்கள் நாடக மன்றத்தால் மேடையேற்றப்பட்ட கிந்த நாடகத்தின் பெயர் ‘குருபதுமன்’. குருரச் செல்வன், முத்துசாமி ஒக்கோர் எழுத மருசலின் கிதனைத் தயாரித்தார். அந்த நாடகத்தில் கலாபதி (வல்பறும்), மனோகரன் (நடு), பாஸ்கரன் (கிடது) ஒக்கோர் நடிகரும் ஒரு காட்சியே கிடு. போரும் கிடம்பெயர்வுகளும் ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களால் கிந்த மன்றம் கிப்போது செயலிழந்து போடுவது. என்றாலும் ஒரு காலத்தில் அது மிக வீச்சமாகச் சாதனமாக நாடகங்களை மேடையேற்ற வந்துள்ளது.

வாசகர் களுக்கு:

பதிவுகள் பகுதியில் பிரசரிப்பதற்காக நாடகங்கள் தொடர்பான அரிய ஆவணங்களை (படங்கள், பிரசரங்கள், துண்டுப் பிரசரங்கள், நுழைவுச் சீட்டுக்கள், வெளி யீடுகள்) தங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் அனைத்தும் மீளக் கையளிக்கப்படும்.